یا مولا کریمؑ

ہمیشہ دی خیر

کشکول

تخلیقِ نایاب

السیّد محمدؐ باقرؐ الزمان نقوی البخاری

ترتیب وتدوین   ماہتاب اذفر

www.khrooj.com

مصنف کا نام : مخدوم السید محمدؐ باقرؒ الزمان نقوی البخاری

کتاب : کشکول

مرتب : مہتاب اذفر

تکنیکی معاونین : علی رضا، بلال حسین

سنئہ اشاعت : 2011ء

تعداد : 1000

ایڈیشن : دوئم

پرنٹرز : فدک پرنٹنگ پریس لاہور

پبلشرز : القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی

کمرہ نمبر 11اے اینڈ کے چیمبر 14 ویسٹ اینڈ وہارف روڈ

کراچی نمبر 2 پوسٹ کوڈ 74000 پاکستان

فون نمبر 021-3220537,32311979,32311482

Email: klbehaider@yahoo.com

ملنے کا پتہ : المنتظرین پبلیکیشن جمن شاہ ضلع لیہ

فون نمبر : 0606460259

ویب سائٹ : www.Khrooj.com

www.jammanshah.com

Email.jammanshah@gmail.com

ISBN-969-8809-

www.khrooj.com

بسم الله الرحمن الرحیم

یا مولا کریم عجل الله فرجك و صلوات الله علیك

انتساب

میں اپنی اس کتاب کو کردگارِ وفاؑ، قمر بنی ہاشمؑ
شہنشاہ غازیؑ پاک کے نام منسوب کرتا ہوں
اور دعا کرتے ہیں کہ جلد از جلد ان کا منتقمؑ
تشریف لائیں اور ان کا پاک جگر ٹھنڈا ہو

آمین یا رب العالمین

باقر نقوی

www.khrooj.com

یا مولا کریمؑ عجل اللہ فرجک و صلوات اللہ علیک

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

ہمیشہ دی خیر

''ہمیشہ دی خیر'' اے ہک مختصر جیہاں فقرہ ہے، ہک اصطلاح ہے، جیندے اندر عرفان و معارف دے سمندر موجزن ہن، ایں اصطلاح دے خالق ساڈے مالک و مرشد پاک دے وڈے فرزند سائیں محمد باؑقر سائیں جنہاں کوں اساں پیار کنوں ببلا سائیں، یا ببلو سائیں وی سڈیندے ہاسے، اوہن

میں ہک مرتبہ انہاں دی خدمت اقدس دے وِچ حاضر ہو کے عرض کیتا کہ آقا سلامت رہو میکوں اے فرماؤ کہ حضور دی خلق کردہ ایں اصطلاح ''ہمیشہ دی خیر'' دا مطلب کیا ہے تاں انہاں کمال شفقت دے نال فرمایا کہ

حقیقت وِچ ساڈی زندگی دا مقصد اعلیٰ ساڈے پاک امام زمانہ عجل اللہ فرجہٗ الشریف دی پاک ذات ہن اور انہاں دی ذات پاک دی ہر وقت، ہر دم، اور ہر ساہ نال خیر منگناں ہر منتظر دا فریضہ ہے، بلکہ جو ایں فرض کنوں غافل ہے او بے دین ہے

اور اے بھی ہک حقیقت ہے کہ اپنے امام زمانہ عجل اللہ فرجہٗ الشریف دا نام پاک تلاوت کرن واسطے پاک پاکیزہ اور باوضو ہونون بہوں ضروری ہے

بچہ! آدمی کوں کمزور خلق کیتا گئے اور اوندیاں ہزاراں کمزوریاں اور مجبوریاں ہر وقت اوندے نال ہن ایں واسطے ہر آدمی ہر ویلے پاک تے باوضو نہیں رہ سنگدا لیکن انسان جیڑھے حال دے وِچ وی ہووے اپنے مالک حقیقی دی خیر منگن اوندا

www.khrooj.com

فریضہ ہے اور کہیں ویلے وی ایں فرض کنوں غافل نہیں ہونو ناں چاہیدا
ہنڑ تیکوں سمجھانواں کہ ''ہمیشہ دی خیر'' دا مطلب کیا ہے
میڈا پتر! اے تاں توں جانڑدا ہوسیں کہ ساڈے مالک حقیقی یعنی امام زمانہ عجل اللہ فرجہٗ الشریف دے جملہ پاک اسمائے گرامی دے وِچوں ہک نام پاک ہے، ''دائم'' علیہ الصلوات والسلام ......ایں نام پاک دا اگر سرائیکی زبان دے وِچ ترجمہ کیتا جاوے تاں او بنڑ دائے ''ہمیشہ یا ہمیشہ باقی اور سلامت رہون والی ذات''
ہنڑ جیڑھے ویلے وی اساں اوں پاک ذات یعنی اپنے سلطانِ زمانہ علیہ الصلوات والسلام دا ذکر پاک کرنا چاہوں یا انہاں دی خیر منگناں چاہوں تاں انہاں دا حقیقی نام پاک تلاوت کرن دی بجائے اساں آہدے ہیں

''ہمیشہ دی خیر''

اور ایں طریقے نال انسان ہر حال دے وِچ اپنے شہنشاہِ زمانہ علیہ الصلوات والسلام دی پاک ذات دا ذکر پاک وی کر سنگدائے اور بے ادبی توں وی بچ ویندائے ......اساں تاں اوں پاک ذات دے چاہون والیاں دی آسانی اور بھلائی دے کیتے اے ہک رستہ عطا کیتائے کہ ایں رستے تے چل کے اے لوگ اپنے مالک حقیقی دی یاد کنوں غافل وی نہ ہونون اور انہاں دے حقیقی اسمائے مبارک دی تلاوت دے جو آداب وشرائط یا تکالیف ہن انہاں توں بچ کے آداب وشرائط توں غفلت دا ارتکاب کرن دے جرمِ عظیم توں وی محفوظ رہ سنگن ایندے بعد سلامت ہونون فرمایا کہ اے ہنڑ حرو ہر کہیں دے شعور دی بازی ہے

کیونکہ ہر انسان دا شعور ایویں جدا جدا ہے جیویں ظاہری شکلاں جدا جدا ہن میڈا سوہنڑاں ببلو سائیں ایں مقصدعظیم نال منسلک لوگاں دے کیتے سرچشمہ ءِ ادب ہن، جنہاں نے اپنے پوری حیاتِ طیبہ دے وِچ اپنے قریب آنون والے ہر شخص کوں صرف گفتار دے نال نہیں بلکہ کردار دے نال اپنے مالک پاک دے درگھر دا ادب سکھایائے

اُنہاں دا ہک مشہور فقرہ ہے جیڑھا او اپنی ہر مجلس دے اختتام تے فرمیندے ہن

''ہمیشہ دی خیر- ہو میڈے پاک وارثؒ دی پاک نعلین دے پاک سائے دی''

اگرچہ ظاہری رشتے دے لحاظ نال او پاک فرزند ہن اور جنہاں کوں او اپنا پاک وارثؒ سمجھدے ہن او پاک بابا ہن ......مگر ایندے باوجود انہاں نے اپنے پاک بابے کوں کڈاہیں ایں رشتے دے حوالے نال یاد ناہی فرمایا اور ہمیشہ انہاں دی پاک نعلین دے پاک سائے دی خیر ہی منگی ہے زبانی وی، اور عمل دی نال بھی

بہ حیثیت شاعر

سوہنڑیں ببلو چن کوں جانڑن والا ہر آدمی ایں حقیقت توں اچھی طرح تے واقف ہے کہ او ہک قادر الکلام شاعر ہن لیکن اپنی ذات دی کہیں صلاحیت کوں ظاہر نہ فرمانون دا چونکہ انہاں دا ہک عہد ہئی ایں واسطے انہاں اپنے آپ کوں بہ حیثیت شاعر دے وی کڈاہیں شو (Show) ناہی کیتا- ابتدا دے وِچ انہاں مختلف اصنافِ سخن تے خامہ فرسائی کیتی جنہاں دے وِچ قصیدہ، نوحہ، بند، ڈوہڑہ، رباعی، قطعہ اور بحر خاص طور تے قابل ذکر ہن، انہاں دے ابتدائی کلام دے وِچ سب توں

نمایاں مقام انہاں دے تخلیق کیتے گئے بحراں دا ہے۔جنہاں دے وِچ انہاں نے اپنی شاعری دیاں جولانیاں ڈِکھائیاں کیونکہ اوں ویلے اے ہک مقبول ترین صنف سخن شمار کیتی ویندی ہئی، انہاں دے طویل طویل بحراج تائیں زبان زدِخاص وعام ہن

جیویں جو تساں خود ملاحظہ فرمیسو انہاں دی شاعری محاسنِ کلام دے تمام رنگاں توں مزین و آراستہ ہے یعنی صنائع ، بدائع اور سوہنڑیں تراکیب دا حسین امتزاج تہاکوں انہاں دے کلام دے وِچ نظر آسی ...... بیا اے وی ہک حقیقت ہے کہ ضرب الامثال، محاورے تے اکھانڑ چاہے کہیں زبان دے وی کیوں نہ ہونون او جیڑھے ویلے کہیں اہل زبان دی زبان تے جاری تھیندن تاں اوندی گالھ کوں چار چن لاڈیندن ، ببلو سائیں دے کلام دے وِچ اے حُسن کلام تہاکوں جگہ جگہ تے نظر آسی اور تہاکوں اے منناں پوسی کہ سرائیکی زبان دے اکھانڑ استعمال کرن تے انہاں کوں واقعی قدرت حاصل ہئی

شریف جگ تے ہے روندا نصیب اپنے کوں
کمینہ ٹردیں ٹھکارے ودا مریندا ہے
اندھار ایڈا جہاں تے ہے اج جہالت دا
ہر عقل والا ٹٹارے ودا مریندا ہے

ویسے ہک گالھ بئی عرض کیتی ونجاں کہ عام قاری دی نسبت انہاں دا اے کشکول معرفت وحقیقت دے متلاشی لوگاں دے کیتے زیادہ اہمیت دا حامل ہے کیونکہ ایں کشکول دے وِچ عرفان وفقر دے دُرِّ نایاب موجود ہن مگر انہاں کوں پرکھن دے کیتے جوہر شناس نگاہ ضروری ہے

بحیثیت ہادی

ایں حقیقت کنوں دنیا دا کوئی با شعور انسان انکار نہیں کر سنگدا کہ دین پناہ ہمیشہ فقراء ہی رہن نہ کہ ملاں ...... سائیں دور نہیں ویندے، گھر دی گالھ ہے، برصغیر پاک و ہند دے وِچ احیائے اسلام دا اگر بغور جائزہ گھدا ونجے تاں میڈی ایں گالھ دی خود بخود تصدیق تھیندی ہے کہ ساڈے تائیں دین اسلام ہمیشہ فقراء اور صوفیاء کرام دی وساطت نال ہی پہنچائے، ملاں تاں پکی دیگ دے سائیں رہن کیونکہ فقراء اور صوفیاء عظام کوں نام و نمود دی کوئی خواہش نا ہی ہوندی ایں واسطے جتھاں وی انہاں دی محنت نال دین اسلام دا درخت تناور آ تھیندا ہئی، ول او بزرگانِ دین تاں اپنے مقصد اور مشن دی تکمیل دی خاطر اگھاں تے ٹُر ویندے ہن تے اے غاصب ملاں دین دے ٹھیکیدار بنڑ کے اوں درخت دی چھاں تے اپنا قبضہ جما گھندے ہن، گالھ بئے پاسے لگی گئی ہے میں عرض اے کرنا چاہنداں کہ دین اور اوندے معارف دی عمومی ہدایت دے سلسلے دے وِچ وی السید محمد باؔقر الزمان نقوی المعروف ببلو سائیں دی ذات کوں ہک خصوصی مقام حاصل ہے کہ انہاں اپنی صحبت دے وِچ اُٹھن بہن والے بے شعور لوگاں کوں اتنا دینی شعور عطا فرمایائے کہ انہاں دیاں آنون والیاں نسلاں وی انشاء اللہ اپنے دین تے راسخ العقیدہ ہو کے ثابت قدم رہسن، انہاں دی تبلیغ اور ہدایت دا اہم ترین موضوع ''**ادب**'' ہئی ...... انہاں ہمیشہ محمد و آل محمد علیہم الصلوات والسلام دے در گھر دا ادب خود وی کیتا اور زبانی اور عملی ہدایت بھی فرمائی کیونکہ اے ہک آفاقی کلیہ

ہے کہ ''با ادب با مراد...... بے ادب بے مراد''

اور کوئی دین دار ہو ہی نہیں سنگدا جب تک او آداب شرائط توں واقف نہ ہووے میں اے آکھن دے وِچ حق بجانب ہاں کہ ساکوں ادب دا شعور عطا فرمانون والی ذات ببلو سائیں دی ہی ہے کہ جنہاں ساکوں نہ صرف ادب دی اہمیت توں آشنا کیتا ئے بلکہ پاکاں دے جملہ منسوبات یعنی علم پاک، ذوالجناح پاک، سیج پاک، ضریح پاک، در پاک، گھر پاک بلکہ پاک ذوات علیہم السلام دے نال منسوب ہر چیز دا ادب کرن سکھا یا ئے، ایں پاک مقام تے آنون والا ہر شخص ایں حوالے نال انہاں دا ہمیشہ مرہونِ احسان ہی راہسی کہ ادب اور عقیدہ ساکوں ایں ذات دی ڈات اور عطا ہے......سوہنڑیں ببلو سائیں دی ہِک خصوصیت اے وی ہئی کہ او ضعیف العقیدہ، کمزور، بے معرفت اور گناہ گار لوگاں تے باقی لوگاں توں زیادہ توجہ ڈیندے ہن، جیویں جو ہِک اچھا طبیب یا ڈاکٹر اوں مریض تے زیادہ توجہ ڈیندا ئے جیڑھا زیادہ خطرے دی حالت دے وِچ ہووے یا جیندی مرض شدید ہووے، اور میں خود ایں چیز دا چشم دید گواہ ہاں کہ جنہاں لوگاں دی اصلاح دی کوئی توقع ہی نا ہی بلکہ خود گھر والے وی جنہاں توں نا اُمید ہو چکے ہن ایسے اشخاص وی انہاں دی صحبت اور ہدایت توں فیض یاب ہو کے پورے آداب و شرائط نال دین دے صراطِ مستقیم تے اج تائیں قائم ہن

مولا دی امان .... ہمیشہ دی خیر

منجانب - مہتاب اذفر......علیؑ رضا...... بلال حسینؑ......اجر مہدیؑ

WWW.KHROOJ.COM

یا مولا کریمؐ

قطعات

ہمیشہ دی خیر

www.khrooj.com

اُچا مقصد والا مینار سلامت ہووی
اپنا دربار اے دُر بار سلامت ہووی
سوہنڑیں نعلین کو دھیبا نہ کڈاہیں آوی
پاک دستار دی ہر تار سلامت ہووی

مختصر میڈا تعارف ہے کرائینداں لوگو
موذی دے قلب و جگر دا میکوں ملا آہدن
ناں شریعت دا تاں میڈا ہے محمدؐ باؔقر
فقر فخری دی زبانی میکوں للاّ آہدن

وِلا دا خالق وِلا عطا کر
اکھیں کوں پیہم حیا عطا کر
نمک تہاڈا جو کھاندائے باؔقر
ہمیشہ ہونویں وفا عطا کر

www.khrooj.com

ڈیکھو اج خضرا کوں سردار سجائی بیٹھائے
کنت کنزاً دی خفی رمز ڈسائی بیٹھائے
آہدی ہے پندرہاں دی شب ڈیکھ خصوصاً باؑقر
اپنی اج سالگرہ ، آپ منائی بیٹھائے

دابۃ الارض دی ہے سالگرہ دھرتی تے
نال نظراں دے کریں دے نظارے ڈیکھو
آپ مہمان خصوصی ہے جشن اپنے وِچ
دھرتی والیاں دے مقدر دے اُلارے ڈیکھو

آلؑ دی توحید دا آواگون
ایں مہینے وِچ ہے ڈو واری تھیا
پہلے ترائے شعبان ول پندرہاں دی شب
رو برو خلقت دے ہے باری تھیا

www.khrooj.com

ہے پر کشش بہوں پندرہاں دی رات دا منظر
تمام ڈیکھو ہٹا کے نگاہ دا پردہ
عجیب راز ہے مابین اپنی خلقت دے
اِلٰہ آیا ہے کر لا اِلٰہ دا پردہ

رات کوں چٹا ڈینہ چا بنڑانویں تاں منوں
منی ودے تاں ہیں ول منانویں تاں منوں
پنج ڈیہاڑے اجاں وِیہہ وِچوں راہندے ہن
اج ایں پندرہاں کوں وِیہہ کر ڈِکھانویں تاں منوں

میڈے وارؐث دے جیڑھا سجدے توں انکاری ہے
پک کراہے جو اوندی امڑی دی گڑبڑ ہوسی
باؐقر اوں شخص کوں پرکھیں بھانویں مفتی ہووے
او ابوجہل دا کنڈ لال بجھکڑ ہوسی

www.khrooj.com

جیڑھا سجدہ نہیں کردا ہے نمازی کیویں
عین حق ہے جو کلامِ متکلم ہوسی
میڈے وارثؑ دے جیڑھا سجدے توں انکار کرے
اونکوں جانڑو او حرامی ہے معلم ہوسی

حضرتِ جانِ جہاں توں جیں کنارہ کیتا
اوندے بردوش تبرے دا بسیرا ہوسی
جان دے باجھ ہے گزران جو مشکل باؔقر
ایسے ظالم دا سدا سیخ تے بیرا ہوسی

میڈے وارثؑ دے جیڑھا در دا گدا بنڑدا ہے
پہلے ہوندا ہے او کیا؟ آن کے کیا بنڑدا ہے
کوئی رازق ، کوئی توحید دا حامل باؔقر
جیڑھا کجھ بنڑدائے ، ایں در پاک تے آ بنڑدا ہے

www.khrooj.com

سن کے طوبیٰ دے فضائل جو ڈُھم طوبیٰ کوں
واقعی اُچا بہوں طوبیٰ دا پایہ ڈسدائے
طوبیٰ دے سر تے ہے کیا؟ طوبیٰ ہے جیں توں باؔقر
ساکوں لکھ پال دی نعلین دا سایہ ڈسدائے

ساکوں اوں طوبیٰ دے سائے دی ضرورت کوئی نہیں
بے ڈِٹھے جیکوں ہے دنیا چا ودھایا کافی
دنیا کوں طوبیٰ سلامت ، ساڈے سر تے باؔقر
پاک مرشدؒ دی ہے نعلین دا سایا کافی

کھل گیائے شرک دا اندھار بچو اہل یقیں
موںجھے تھیوو نہ اُرے خیر دا ڈینہ آندا ہے
اپنی کیتی تاں نہیں کم آئی کڈاہیں باؔقر
ڈیکھو با غور جو اُٹھ کیڑھی کنڑیں بہندا ہے

www.khrooj.com

ایویں حالات دا چہرہ ہے دلالت کردا
ڈنکا سرکارؐ دی شاہت دا ہنڑیں وجدا ہے
کون حاشرؐ اتے موعودؐ ہے کل دا باؔقر
جھیڑا مکدائے ، جو پیا چٹ تے گھڑا بھجدا ہے

آہدن ہک ہئے کوں نبی ایں تے کرم کتنا ہے
ذکرِ سرکارؐ سنیدائے ، سنو باؔقر وکھرا
ایندے اندازِ تکلم توں ایویں ڈسدا ہے
اپنی سرکارؐ دی محفل دا ہے ذاکر وکھرا

ڈیکھ پر وجد فضا بزم دی آہدن قدسی
آکھو جبریل کوں ، ڈیکھے کیڑھا ذاکر آ گئے
بولے جبریل جلو پک ہے میں ناں سنڑ آئیاں
بزمِ سرکارؐ دا سرمست او باؔقر آ گئے

آلِ احمدؐ دا میں ذاکر ہاں بیا کیا ہوناں
دارِ فانی تے میکوں نام دی خواہش کوئی نہیں
کافی انعام تے اکرام ہے پایا باؔقر
ایں مقرر شدہ انعام دی خواہش کوئی نہیں

سن گھنو وقت دی آواز پئی آندی ہے
پورے محتاج غریباں دے پئے ترلے تھیندن
دھرتی ناپاک دی تطہیر ہے تھیندی باؔقر
کالے پانی دو عمر قید پئے بھرلے تھیندن

معرفت فرض ہے سرکارؐ دی حاصل کر گھن
ہوسی جاہل جیڑھا لعنت دے جھنجھوڑے پیسی
اکھ دے ہوندیں جیڑھا ، اکھ نوٹ کے ٹرسی باؔقر
او سدا اندھا ودا ڈِھکے تے دھوڑے پیسی

دل دی خواہش میڈی پروان پئی چڑھدی ہے
نال ویری دے ہنڑیں ساڈیاں آسن پکڑاں
گھن کے جبریل توں سدرہ دیاں سپیشل باؔقر
حق دے منکر دے میں تالو تے کٹیساں گکڑاں

ناطے الفت تے وفا دے جنہاں تروڑے ہوسن
دیدہ دانستہ چا سر غیر دو موڑے ہوسن
ایسے مجرم تے رعایت نہیں تھیندی باؔقر
کانڑے کھنڈے دی ہوسی لاش تے گھوڑے ہوسن

ہمہ تن گوش ذرا تھی کے میڈی بات سنو
جانڑ کے منہ جنہاں سرکاؔر توں موڑے ہوسن
آ گیائے وقت اکھیں ڈیکھ کے ٹھرسن باؔقر
اندھے گنجے دی ہوسی کنڈ تے کوڑے ہوسن

www.khrooj.com

میڈے رزّاق دی رزّاقی تے جیکوں شک ہے

بھانویں پرواز کریندا ہووے کھوٹا ہوسی

جرم شک دی اے سزا ملدی ہے اونکوں باؔقر

در بہ در پنسی ، ہتھیں ڈانگ تے لوٹا ہوسی

نہ داد دنیا نہ دنیا دی جاہ منگدا ہاں

قدم قدم تے ہاں عاصی پناہ منگدا ہاں

فقط جناب دی خدمت ہے عرض باؔقر دا

کمیں تہاڈے جو آنون او ساہ منگدا ہاں

در بہ در سر کوں جھکانون نہیں ہوندا اچھا

سر دی قیمت کوں گرانون نہیں ہوندا اچھا

جھک کے ہک در تے جو ہئے در اُتے جھکدائے باؔقر

گال اوں سر کوں ، بچانون نہیں ہوندا اچھا

www.Khrooj.com

دن بہ دِن وقت ہے تلخی کوں ودھیندا ویندا
دل کوں آسوں ہمی بے آس کریندا ویندا
ایندے مابعد کہیں تانگھ تے جیندائے باؔقر
بنڑ کے تلوار ، ہمی وقت کٹیندا ویندا

نصرت اماؑم وقت جڈاں فرضِ عین ہے
کیوں لوگ فرض چھوڑ کے ، سنت تے کھڑ گئے
باؔقر کوں ایویں ہوندا ہے معلوم دوستو
کھپرا وہابیت دا زمانے کوں لڑ گئے

مومن اتے عدو دی پرکھ اِنج کریندا ہاں
میں اپنے رب دے نام دا نعرہ مریندا ہاں
دشمن کوں جیڑھے ویلے تڑیندا ہاں سامنے
فوراً تبرے دا میں ننانواں وسیندا ہاں

www.khrooj.com

مقصد کرو اِظہار اے ڈیکھن اکھیاں
باغی ہو سزاوار اے ڈیکھن اکھیاں
ہردم ہووے او اکھ ، ہے جیڑھی تیکوں سنجاتا
اندھا تھیوے فی النار اے ڈیکھن اکھیاں

جگر دا زخم نہیں مندمل پیا تھیندا
ہزار ٹونڑیں میں کیتن مگر شفا کوئی نہیں
ہے لا علاج حکیماں نے کر کے آکھ ڈتا
دوا خروج ہے تیڈا بیا دوا کوئی نہیں

مسیح کل زماں جگ تے نام نت ہووی
ہاں لا علاج زمانے دا ، ڈیو دوا میکوں
تیڈا خروج ہے نسخہ ، میکوں حکیم آہدن
ہنڑیں خروج چا بخشو تھیوے شفا میکوں

www.khrooj.com

مسیح کل زماں جگ تے نام نت ہووی
نحیف زخم توں بے حد ہاں آسرا ڈیوو
خروج زخم دا نسخہ جو ہے تہاکن ہے
جگر دا زخم ہے کاری ایہو چھڑا ڈیوو

مریض مونجھا نہ تھی دل دی مونجھ وینڈی کر
شدید زخم ہے توڑے، ہنڑیں چھڑا ڈینداں
ہے نسخہ بنڑیا بنڑایا جو تیڈی قسمت ہے
شفا ہمیشہ دی ہووی ایہہ گھن دوا ڈینداں

ہک ہک کوں توں لعنت توں نہ سیراب ودا کر
بنڑ تھوک دا گاہک میں تیکوں راز ڈسانواں
بربر دا ایہو کھوہ توں ہمیشہ رہیں گیڑی
کہیں گھر توں نہ چکسی ایہو لعنت دا وسانواں

www.Khrooj.com

زمانے دی حالت اے باؔقر ڈسینداۓ
مجلس ہووے یا کوئی ہووے جلسہ
ملاں دے سر تے ہے میکوں نظردا
بربر دا باٹھا ، تے لعنت دا فلسہ

فِی ہَذِہٖ اَعمٰی جو ہے فرمانِ الٰہی
دنیا تے جو اندھا ہے ہوسی حشر کوں اندھا
اکھ نوٹی جیں سلطاؔنِ زمانہ کنوں باؔقر
ول وینڈا ہے اوں شخص دو لعنت دا اوندھا

کیوں موسیٰ دے منشور دا رخ ڈوجھی طرف ہے
پہلے آہی موسیٰ اتے فرعون دی جھولی
ہنڑ موسیٰ دی جھولی ہے تے فرعون دا سر ہے
موسیٰ بیٹھا ڈیندا ہووے فرعون کوں لولی

ڈاڑھی کئی ڈاڑھی نہ ہئی پر ہئی مرصع ڈاڑھی
ڈاڑھی فرعون دے موسیٰ ہا پٹیندا موتی
ہنڑ او موسیٰ ہے ، اوہے موسیٰ دے ہتھ ہن باؔقر
بیٹھائے فرعون دی ڈاڑھی تے ٹکیندا موتی

میں ڈِٹھائے موسیٰ کوں فرعون دے کٹھے بہہ کے
خوب فرعون دی دل جوئی کریندا بیٹھائے
کھنڈے پنڈے ہوئے موتی اوندی ڈاڑھی والے
سارے چنڑ چنڑ ید بیضا تے پونجھیندا بیٹھائے

فرعون تے موسیٰ دا نہیں جوڑ کڈاہیں
فرعون کوں موسیٰ جو ودا کولھ بلہیندائے
موسیٰ دے قرائن توں نظردائے ایویں باؔقر
فرعون کوں ول نیل دے وِچ تین کریندائے

WWW.KHROOJ.COM

میں ہاں عامل تے عمل میڈا ہے تعجیل فرج
سارے اعمال وچوں ایں کوں چا چنگا جاتم
ایں عمل دا سدا بازار ہے کھرا باؔقر
باقی اعمال دے بازار کوں کھوٹا پاتم

کوئی پاسہ نہیں اوندا اوندے پلے ککھ نہیں
جو وی جگ دیش دی عظمت توں سڑپ کردا ہے
اژدھا پالتو لعنت دا ، اوہیں تے باؔقر
چھوڑ ڈیندا ہاں چا حاسد کوں ہڑپ کردا ہے

جے چاہندا ہویں عزت دی زندگی گزرے
سخی دے باجھ کہیں دا توں آسرا نہ کریں
ہے پیندا وسوسہ ابلیس ہر گھڑی باؔقر
تو وِس کریمؑ تے ، کہیں بئے تے بس وِسا نہ کریں

کریمؒ دے جئیں کرم دا ہے پانوناں مطلب
اکھیں جے ساتھ چا ڈیون سمجھ تاں آ ویسی
ایں رمز توں ہوسی مشرک نہ لٹس توں مس بآقر
حلال زادہ جو ہوسی اے راز پا ویسی

ہے فرض لطف و عنائت بیا کریں سب تے
ہے جانور ہکو موذی نہ اونکوں پیار کریں
او جیڑھے ویلے جتھاں کھوڑ تے چڑھے بآقر
وِچھا کے مونڈھا چا جتیاں دی مار و مار کریں

کوڑکا لا کے میں لعنت دا شقی دے راہ تے
چاڑھ کے ولا کراڑا اونکوں نپ گھندا ہاں
فیصلہ دستی ہے ، اپنی ہے عدالت بآقر
سر اتھاہیں اوہیں ملعون دا کپ گھندا ہاں

www.khrooj.com

مقتدرؑ قادرؑ و قیومؑ تے قائم سوہنڑاں
متقی سارے زمانے دے منیندن اونکوں
آپ مطلوب ہے ، خود آپ ہے طالب باؔقر
آلِ عمرانؑ دا رب پاک سڈیندن اونکوں

کیڑھا حاضر ہے زمانے تے جیڑھا غائب ہے؟
کیندی نعلین دے سائے تے جہاں وسدا ہے؟
جیندی نعلین دا سایہ ہے جہاں دی جندڑی
گول باؔقر سدا خوش ہووے کتھاں وسدا ہے؟

اج ڈسیندا کھڑاں ہے سخت ڈیہاڑا کل دا
روٹ پرمٹ جیندا جعلی ہوسی نپیا ویسی
بئ سزا بعد دی ہے ، سب کنوں پہلے باؔقر
نک غلط کار دا تھوڑاں سودھا کپیا ویسی

www.khrooj.com

دہن نیام اتے سیف ہے زباں میڈی
جڈاں وی سیف کوں میں بے نیام کر ڈینداں
ہواڑ دل دی کڈھن کانڑ میں ولا باؔقر
میں غنڈیاں دا شروع قتل عام کر ڈینداں

ہے کون غنڈہ وضاحت طلب ہے گالھ ایہا
میں ایندا کھول کے مطلب پیا ڈسیندا ہاں
کریمؐ ذات کنوں لم یا بجھ ہوی جیڑھا
اُوہیں پلیت کوں غنڈا کھڑا سڈیندا ہاں

ہوندائے جئیں ویلے کرم ہوندائے اچانک باؔقر
'ب' دے نقطے اتے میں خاص نگاہ کیتی ہے
'ب' دے نقطے نے جو ہک نکتہ ٹھکایائے میکوں
نقطہ نکتہ ہے ، میں بے ساختہ واہ کیتی ہے

www.Khrooj.com

نقطیاں دے اندر چھپیا ہک راز دا نقطہ ہے
اوں نقطے اتے صدقے یٰسین ہے بالمکتہ
اوں نقطے دے در پردہ یٰسین دی صورت ہے
یٰسین دے پنج نقطن ، پنجواں ہوی دِل نقطہ

'ب' دا نقطہ جئیں قلم پاک نے لایا آہی
بے قلم نقش تے ہر بار ہے صدقے صدقے
بے قلم نقش دے نقاش تے پیہم باؔقر
'ب' دے نقطے دا قلمکار ہے صدقے صدقے

سر قلم ہووے قلم دا جو تصور آنڑے
بے قلم نقش دی تدبیر توں صدقے صدقے
آپ خود اپنی ہیں تصویر بنڑانون والا
اے مصور تیڈی تصویر توں صدقے صدقے

www.khrooj.com

قدرت دا فیصلہ ہوے ظالم دے واسطے
ظالم دی بار جلدی منڑیندی ہے دوستو
سنڑیا وی ہاسے ایویں تے ڈہدے وی آئے ہیں
کیڑی کوں پر لگن تاں مریندی ہے دوستو

عید ساڈی وی پئی آندی ہے وکھری لوگو
عید ساڈی دے اتے عیداں آ پیلاں پیسن
ہر کہیں کیتے تاں اے عید نہ ہوسی باؔقر
منتظر صرف ایہیں عید تے شیری چیسن

چاہندا ہا رب جہان تے پہچانڑیا ونجاں
پوری آ ہنڑ زمین دے رب دی رضا تھئی
تیرہاں رجب دے ڈینہ دی انوکھی ہے داستاں
تیرہاں دے روز چوڈہاں دی ہے ابتدا تھئی

www.khrooj.com

ابوقبیس دی چوٹی تے جیڑھے بت آہن
رجب دی تیرہاں کوں سارے کپی ٹکی گئے ہن
فضا وی خوش ہے تے ارض و سما وی خوش باؔقر
نظر دائے ایویں قریشی یکے لٹی گئے ہن

کل دے ادراک دے حاطے کنوں باہر توں ہیں
ہے جیندا غیب لقب ، اصل او ظاہر توں ہیں
صاف اطوار توں ڈسدا ہے جو ڈِٹھائے باؔقر
حجتؑ عصر ہیں ، دائم ہونویں ، طاہر توں ہیں

جنھاں دے عقل ہنی شک دو گامزن ہمدم
جڈاں چا تیغ چڑیسی شعور آ ویسی
کٹیسی کے تائیں وٹہ بھگل دے وِچ باؔقر
قریب تر ہے ڈہاڑا ، ضرور آ ویسی

www.khrooj.com

میں دم شہنشاہؒ دا بھردا پھرداں
عمل بیا ہے نہ کردا پھرداں
''ہمیشہ دی خیر'' وِرد ہے باؔقر
کرم دے توڑھے تے تردا پھرداں

ہمیشہ دی خیر دا مخالف
سدا تیڈے ہاں تے دنگدے رہسوں
ہمیشہ دی خیر دے ہیں منگتے
ہمیشہ دی خیر منگدے رہسوں

میکوں مصحف نے ڈسیائے وارثؒ دا
ودھ کریماں کنوں کریمؐ ہوی
بیٹھا ہٹکیندائے بت پرستی توں
دورِ حاضر دا ابراہیم ہوی

www.khrooj.com

کم کریندا نہیں ادراک اساڈا باؔقر
نواں ذیشان دی ہر ویلے ادا دا رنگ ہے
آپ ہے موجود تے فرمیندا ہے آمد ہوسی
ڈیکھو تاں میڈا خدا ، وکھرا خدا دا رنگ ہے

رواجی رنگ دی اجرک اساں ٹھہا تن تے
جہان سازی دا ہک ساز پئے وجیندے ہیں
اساڈی عید شہنشاہؑ دی دید ہے باؔقر
اے گھنگلواں اتوں مٹی ودے لہیندے ہیں

مجازی عیداں مجازی تمام تر خوشیاں
انہاں دا میں نہیں قائل تے ناں ولا تھیساں
حقیقتاں دا پرستار میں ہمی باؔقر
حقیقی عید جاں آسی شریک آ تھیساں

www.khrooj.com

موم بتی حیاتی اپنی دی
اپنے ہتھیں میں خود جلائی بیٹھاں
روندیں اکثر پنگھر گئی ہے باؔقر
باقی تھوڑی جھیں بچائی بیٹھاں

قتل کرو اونکوں جیڑھائے صلواۃ دا تارک
سمجھ ذرا توں ایں مصحف دی بات دا معنیٰ
صلواۃ معنی دعا ہے نماز نہیں باؔقر
اُپٹھا کیتائے چا ملاں صلواۃ دا معنیٰ

اوہیں کوں قتل کرو ، قتل اوندا واجب ہے
میڈی نماز توں جیڑھا بشر وی عاری ہے
میڈی نماز دے اوقات دا تعین نہیں
میڈی نماز ہے قائم ، ہمیشہ جاری ہے

www.khrooj.com

مقصد دے کردگار تے جیکوں یقین ہے
مقصد دے کردگار توں لہسی بھرم اوہو
نوح دے خصم دی کھیڈ نیائندیں ہے آ گئی
کھجیاں جوان تھی گیاں ، تھیندا ہے کم اوہو

اصل سرکارؐ دا جے اسم مبارک پچھدائیں
اسم اطہر میڈے سلطان دا ہک راز ہوی
اسم سارا تاں نہیں ، منڈھ ہے ڈسیندا باؔقر
ط الف طا توں ، صحیح اسم دا آغاز ہوی

آہدا ہے منذر عجب ہک راز آیائے سامنے
راز دی کجھ راہ نمائی پئی کریندی دید ہے
کون اے بیریں دے سائے تے ہنی سایہ فگن
چار ہن ناموسِ اکبر ، ادھ دے وِچ توحید ہے

www.khrooj.com

باخدا حاضر و موجود زمانے تے سخی
جیڑھا منکر ہے ، شقی ہے ، اوندی مت ماری ہے
دھوبی دے کتے مثل گھر دا نہ او گھاٹ دا ہے
اپنے مقسوم کوں ملعون نے لت ماری ہے

ہک بجھارت ہے سنڑو ، سنڑ کے بجھارت بجھسو
عرش ہے جیندے تلے سوہنڑاں او جوڑا کینداۓ
کون عادل ہے؟ ، عدالت کیندی لگسی باؔقر
سبز پرچم ، اے ذوالفقار تے گھوڑا کینداۓ

جئیں مغربین اتے مشرقین کوں جنڑاۓ
او پاک فاتح اعظم قدیم آندا پئے
جئیں اپنے نام دا کلمہ پڑھانونڑاۓ باؔقر
غریمؑ ڈاڈی دے حق دا ، غریمؑ آندا پئے

www.khrooj.com

وِسواسی دی کنی تاں ہر حال ہے سڑ ویندی
ہے گالھ بزرگاں دی ہر بار سنڑیندی ہے
دیوانہ ہاں میں باؔقر ادباں توں نہی واقف
وِچ پیار دے بے ادبی ، آداب گنڑیندی ہے

مسجوداں دا مسجود ہے وارثؑ میڈا
خود شاہد و مشہود ہے وارثؑ میڈا
باؔقر دی عبادت دا وی مرکز ڈیکھو
خود عابد و معبود ہے وارثؑ میڈا

انبیاواں دی جئیں تائید ہے کرنی باؔقر
رب الارباب محمدؐ دا او طاہر ہوسی
جیندائے النّار لقب ، غازی منجم آہدائے
شاہِؔ خاور وچوں پنجاب دے ظاہر ہوسی

www.khrooj.com

وعدہ ہے قیامت کوں چہرہ جو ڈکھانون دا
وعدے اُتے رہ قائم وعدے کوں نبھا جلدی
ہنڑ زندگی دا ہر لمحہ ہر آن قیامت ہے
وعدے دا توں سچا ہیں ، دیدار کرا جلدی

نہ چلسی کل کہیں دی داتا گیری
جڈاں انداتا دے فوجی نپیسن
ودا پڑھدا ہویں کلمہ اُپٹھا
اُپٹھا کر کے چا اگلے چھلیسن

ڈکھاں درداں دا مرکز ہے دل بنڑ گیا
صاحبؐ الدار ماڑیں سدا صاجبی
ہک توں صاحب ہویں ، نال غائب ہویں
مکی غیبت ہنڑیں ، کر ڈکھا صاجبی

www.khrooj.com

بر بر میں چوی گھنٹے کریندا ہاں عدو تے
اسلام ہے بر بر ، میڈا قرآن ہے بر بر
قائم دے مخالف دا صریحاً ہاں مخالف
رب شاہد ہے میڈا ، میڈا ایمان ہے بر بر

عبادتاں دا وپار ناں کر
عبادتاں دا وپار کوئے نہیں
وپار وت نال ذوالمننؑ دے
ہے بے وپاری ، وپار کوئی نہیں

ڈھیر باریک ودے ستر کتیندن جیڑھے
وقت آنون ڈے ذرا ستر نہ ستری بچسی
جئیں پر کھنڑائے بہوں باریک او ڈہدائے باؔقر
پتر بچسی نہ کوئی ، ما دی نہ پتری بچسی

www.khrooj.com

فیکو نی شجر ڈِھم اکثر
کار آمد نہیں رہے بالکل
منڈھ وی کانڑن تے کانڑئین شاخاں
کانڑ یکیاں کوں کھا گئے بالکل

شرک دا کانڑ ایں لگائے ہمدم
حُلیے شجراں دے ہس ونجا چھوڑے
سب دے سب ہن شجر وی سرکاری
عرض ہے سرکارؐ کوں کیپا چھوڑے

آدم دے بچے کے تائیں چِل چِل کریسی
چِل چِل ہمیشہ کیتے پئی بند تھیندی ہے
عادلؒ دا ہنٹر مزاج ایں باقرؒ ڈسیندا ہے
آدم جی اینڈ سنز دی گردن کپیندی ہے

www.khrooj.com

خوف و خشیہ ہوسی عالم کوں نخیفی ہوسی

صاف قرآن دا فرمان ہے ، فرمیندا ہے

انہاں صفتاں دا وی عالم جیڑھا موصوف نہیں

جیب کترا ہے ، ودا جیباں ہی کتریندا ہے

مومن دی فضلیت دا اتنا ہے بلند پایہ

خلاقِ دو عالم وی مومن پیا سڈویندائے

مومن ہے وچوں میڈے ، مومن دے وچوں میں ہاں

بأقر نے ہے خود سنڑیا ، اللہ بیٹھا فرمیندائے

پیشانیءِ آدم دے جو ہا پردے وچالے

او نور پیا پردہءِ اَسرار ہٹیندائے

اوں نور دے در پردہ جو ہے نور دا خالق

خالق پیا مخلوق کوں دیدار کریندائے

ہن چپو توکل دے مؤدت دی ہے کشتی
آ گئی ہوی کشتی میڈی موجاں دی نظر وِچ
اے خضر بچا ، خون بہا ورنہ میں گھنساں
پئی ڈسدی بغاوت ہے میکوں موجاں دے سر وِچ

اے خضر جیڑھا بحر دے وِچ ہوندائے مسافر
دریا دا مسافر ہوندا مہمان ہے تیڈا
مہمان دی ہر شئے دا توں ہیں خضر محافظ
مہمان دا نقصان وی نقصان ہے تیڈا

دانندۂ رموزِ خفی رازِ العجل
تیڈے تمام راز دا ہے باب کھل گیا
بھانویں ہیں راز ، اتنے حجاباں دے باوجود
ہُلڑاں ہا جیڑھا کجھ ، او زمانے تے ہُل گیا

وعدہ اپنا کیویں کہیں ذات نبھایائے باؔقر
خود چا ہس راز عوالم کوں ڈسایا اپنا
پاک علماں دیاں فریاں اتے ظاہر تھی کے
ناں ڈِسن والے ، ہے دیدار کرایا اپنا

ملاں ہنڑ تائیں نہا قائل جو عدم رویت دا
نورِ توحید ہنڑ ایں جال توں باہر تھی گئے
پہلے جیں طور دے درختاں کوں ہئی زینت بخشی
اپنے علماں کنوں ہنڑ آپ او ظاہر تھی گئے

ہا امتداد توں جھگڑا جو عدم رویت دا
چا فیصلہ کیویں جانِ جہان کیتا ہے
کبوترانِ حرم دے سراں تے بنڑ گئی ہے
نشان خود کوں چا ایزدؐ نشان کیتا ہے

WWW.KHROOJ.COM

خود ذات کل صفات ہے ، ہر صفت عین ذات
ہر ہک صفت دے وِچ او احد آپ جاپدائے
فرمان ہے سخی دا ، حقیقت ہے دوستو
خالق میڈے کریمؑ دے مونہوں سنجاپدائے

حقیقتاں کنوں اچھی طرح تے تھی واقف
اکھیں کوں میٹ کے جیڑھا زمین مل ویندائے
او ول کڈاہیں نہ پیسی حقیقت اَے باؔقر
ہمیشہ کیتے شقی دا دماغ رَل ویندائے

ہے بے بہا میڈا بربر دا بھائیو لشکر
منافقین تے لشکر کوں شیت کر ڈینداں
زباں دراز حرامی نپا کے کل باؔقر
کٹا کے انہاں دی مٹی پلیت کر ڈینداں

ضابطے ڈیکھ کے میں بغض و عداوت والے
حکم حتمی ڈتائے لشکر کوں اکٹھا کر کے
ہر توں پہلے نپو محسنؑ دے مخالف باؔقر
چم لہاوٗ سرِ میدان اُپٹھا کر کے

اِٹ گیاں نال میں دشمن دے ازل دے ڈینہ توں
یا نہ ہوندا اے شروع ، ہنڑ تاں اے جھگڑا راہسی
ساڈا ہتھ پنجہ رلانون ہے ناممکن باؔقر
سدا منکر اتے بربر دا اے رگڑا راہسی

سزائیں نویاں دی تجویز کر کے نت باؔقر
میں سر دے سائیں دے دشمن کوں نت بھنیندا ہاں
عدو دی کنڈ اتے پٹھو بدھا کے لعنت دا
کرا کے خوب کرالنگ پریم چیندا ہاں

خائف ہے سدا میں کنوں ہردم اتے ہر پل
رکھدا ہوی بغلیں جیڑھا باطل دی رچھانڑیں
انڑ چک میڈا ہتھیار جو مشہور ہے باؔقر
لعنت دا ہے وٹا ، اتے بربر دی کھنبانڑیں

قطار گوٹی ہے بربر دی کھیڈداں ہردم
ہے شرک مد مقابل پھکار لائی بیٹھاں
حریف ہردائے بہر حال پک ہمی باؔقر
سمجھ دے نال ایں پج کے دنبار لائی بیٹھاں

ہے قول سچیاں دا سچا ایں تھی کے رہنڑاں ہے
زمیں تے جئیں ویلے ظلمت دی انتہا تھیسی
اوں ویلے جانڑ ونجاہے کنھاں تے بنڑ گئی ہے
کنھاں دیاں خوشیاں دی رنگین ابتدا تھیسی

شقی ءِ ازلی دے کیتے کلام باؔقر دا
جگر دا جانڑ ہے کینسر جگر کپیندا ہے
اے پھوڑا تھیوے تاں سمجھو پیام بر کہیں دا
پیام گھن کے ہے آیا تے نال نیندا ہے

بخن بخن والے عامل اِتھاں وی ہن لوگو
جتھاں دی جبھ تے ہے اقرار ، دل ہے انکاری
ایہو جیہاں کیتے ہک مشورہ ہے باؔقر دا
چا یرغمال بنڑیجے ، کریجے بمباری

جتھاں عقلاں ٹٹارے مار مار اوترڑ تے ونج پونون
اتھوں تیڈے فضائل دی ہے سوہنڑاں ابتدا تھیندی
تیڈی نعلین اتھ پہنچے جتھاں جبریل جل جاوے
نبی شودے کرن کیا ، نہیں تیڈی نعلین سنجڑیندی

www.khrooj.com

جیڑھے پردے دے وِچ میکوں توقع ہئی خدا ہوسی
اوہو پردہ جڈاں چایم تیکوں جلوہ نما ڈِٹھم
میں حیرت وِچ سوچیندا رہ گیاں اوں موڑ تے کھڑ کے
نصیری دا خدا ڈِٹھم ، یا خود اپنا خدا ڈِٹھم

اے کعبہ خدا نہیں جیندے سجدے پیا کردائیں
اے کعبہ نصیری دے خدا پاک دا گھر ہے
کندھاں کوں توں جھکدا ہیں تے مالک کوں نہیں جھکدا
شیطان کنوں ودھ کے تیکوں شرک دا ڈر ہے

ہنڑ علم دی پہچان عمامہ تے عبا ہے
ڈاڑھی جیندی جھاڑی ہووے عالم ہے او وڈا
ایں ڈاڑھی اتے کفر ہے آ لینڈ کریندا
ایں جھر کوں سنجانڑو جو ہے ابلیس دا اڈا

www.Khrooj.com

شیطان دا ہے آلھنڑاں اے گول عمامہ
ابلیس ایندے وِچ آ لہیندائے سدا انڈے
ہر انڈے توں ابلیسی خیالات نکلدن
جو راہِ ہدایت تے کھنڈیندن سدا کنڈے

ابلیس رب دی ذات دے سجدے کیتے لکھاں
کافر اونکوں بنڑایا ہک سجدے تراب دے
آدم جنہاں دیاں جتیاں دی ہک ادنیٰ خاک ہئی
سجدے توں نہیں کریندا اوہیں بوتراؔب دے

ہنڑ آندا پیائے راج شہنشاہؐ زمن دا
ملسن انہاں جھل بازاں کو سئے رنگ دے نپیڑے
سپرے جڈاں تلوار دی آ دھار کریسی
مر ویسن ایں ابلیس دی کل فوج دے کیڑے

www.Khrooj.com

توں نام سن سخیؒ دا جے سڑدائیں تاں سڑدا رہ
اے نام ساڈے قلب دی ٹھنڈک دا ناز ہے
تیکوں سخی دا نام نماز اِچ پسند نہیں
ساڈے کیتے اے نام حقیقی نماز ہے

اگیں ایں نام کنوں چھرکدے رہن کافر
سخی دے نام دا نعرہ قضا دا سوٹا ہے
اے حال ملاں دا ڈِٹھم یقین تاں آیائے
عدو دے کیتے اے نعرہ جمال گھوٹا ہے

آدم دا پتر جھکدائے ملائک کوں ڈیکھے جتھ
مارے نہ ڈاکہ عظمت عالین دے اتے
آدم کوں پاک در تے خدا تھوں جھکا ڈتائے
شیطانیت نہ چھاوے ایندے دین دے اتے

www.khrooj.com

جسدم علم دا سجدۂ تعظیم تھیندا ہے
خوشبو وفا دی مہکدی ہے اعتقاد وِچ
خالق اے قدسیاں کوں ولا سڈ کے آہدا ہے
سجدہ کرو ایں عبد دا ، غازیؑ دی یاد وِچ

ہر شخص زیارت جڈاں پڑھدائے اے منیندائے
اے نور ہے خود علم اِلٰہی دا خزانہ
اللہ دا خزانہ وی ہے کہیں علم توں خالی؟
کیوں غیب دی نت بحث کریندائے اے زمانہ

اللہ دے نورِ ذات کوں ، ظالم! بشر نہ آکھ
ایں دشت وِچ نہ چھیڑ توں گمراہیاں دی کھیر
آدم تاں کل دا بالے ، بشر اوندی آل ہے
لکھاں آدماں دی کیتی ہے ایں نور خود تچھیر

کیا ڈساں صورتِ احوال ، گزردی پئی ہے
حال بے حال بہ ہر حال گزردی پئی ہے
تیڈے مہجور دی فرقت والے زندان دے وِچ
ہر گھڑی بنڑ کے ماہ و سال گزردی پئی ہے

تیڈی شفقت دی جو دولت ہے میسر آئی
وِچ غریبی دے بہ اقبال گزردی پئی ہے
جیں کنوں ساکوں زمانہ ہے رکیندا باؑقر
ساڈی اوں جانِؑ جہاں نال گزردی پئی ہے

حسنینؑ دے نال اتنا آہی پیار نبیؐ کوں
ہن جزوِ بدن اوندے او سبطین سڈیندے
ڈو اکھیں دے وِچ فرق سمجھدی نہیں دنیا
ہس نین ، جو ہن دنیا تے حسنینؑ سڈیندے

www.khrooj.com

ولا دے شانہ بشانہ وفا ضروری ہے
وفا دے نال مکمل حیا ضروری ہے
جو ڈیکھ بھال کے نا آشنا بنڑے باؔقر
ہے فیصلہ ، اوندے کیتے سزا ضروری ہے

رات آخر رات ہے ودھسی تاں مک ویسی وی سہی
کے تائیں ظالم اندھار سیت سر دنگسی کھڑا
کم فقیراں دا ہوندائے کرنا دعا تے ٹر ونجن
بے غرض! سائل ڈسا کے تائیں ایویں منگسی کھڑا

مرن دے بعد جے ڈُھم خروج کیا ڈُھم
ترٹے ستارے شرف دے بروج کیا ڈُھم
جے زرد پتے مثل ڈھہہ کے اپنی ٹہنی توں
ڈُھم بہاراں دا جیکر عروج کیا ڈُھم

www.khrooj.com

گوشہ نشینی تاہوں میں کیتی پسند ہے
گوشہ نشین پیندا ہے ماءِ معین کوں
ماءِ معین ذات کوں پردہ پسند ہے
پردہ نشین ملدا ہے ماءِ معین کوں

رہیاں اُڈدا جنونِ عشق دے وِچ
رہی چِک چِک ڈھیندی مہنڑیں ہابی
ہنڑ اوں منزل تے آ رُل بھل کے پہنتاں
نصیری وی جتھاں ڈِسدن وہابی

عمامہ عبا تے قبا وِک گئی ہے
اے مذہب دے پڑ وِچ کئی پڑ کریسی
اے او نہیں جو مرے تے ٹانڈے نہ اُجڑن
اے جند ڈیندیں ہوئیں شہر کئی بھڑ کریسی

www.khrooj.com

خبردار لوگو ہے ہک ڈائین آ گئی
عقائد دے بالاں کوں جھولی لکاؤ
وہابی لہابی گلابی ڈھکابی
جتھاں ڈیکھو لعنت دا ایٹم وساؤ

شریف جگ تے ہے روندا نصیب اپنے کوں
کمینہ ٹردیں ٹھکارے ودا مریندا ہے
اندھار ایڈا جہاں تے ہے اج جہالت دا
ہر عقل والا ٹٹارے ودا مریندا ہے

ابلیس آکھیا ہا توں سن اے میڈا خدا
بہساں میں راہِ حق تے رہِ مستقیم تے
چھبا وہابیت دا سجا کے جو بہہ گیائے
ڈاکے ایں مارنن اِتھاں عقل سلیم تے

www.khrooj.com

اے آہدن دعائیں دی کوئی لوڑھ کوئی نہیں
حمایت ایں گل دی اے پر زور چھندن
اے بدماش اپنی ادا توں نپیندن
جو عادل دی آمد کڈاں چور چھندن

قید و بند اِچ تاں وجہ کوئی وی نہی جیون دی
میں او پنچھی ہاں جو صیاد دے سانگے جینداں
میڈے جیون دے اوں اسباب یکے لٹ نیتن
صرف ہک یاد ہے ، اوں یاد دے سانگے جینداں

ویڑھا تیڈا آباد میڈا لاجپال ہو
ایجھاں وسیں جو غم دا نہ ہرگز خیال ہو
دل توں ایہا دعا ہے نکلدی میڈا کریمؐ
اللہ کرے جو اے تیڈیاں خوشیاں دا سال ہو

لنگھ آ ہک واریں توں ساڈی ایں بھری دنیا وِچ
رحمتاں نت تیڈے راہاں تے وچھیسن اکھیاں
موبنجھا رہندا ہیں توں کیوں آ تاں سہی دنیا تے
پوری کونین دیاں قدماں اتے لیسن اکھیاں

توں شریعت دا ہیں مالک تے ہے فرمان تیڈا
پیاس ہر تشنہ دہن دی ہے بجھانون لازم
اپنی شمشیر دی اے صدیاں دی توں پیاس تاں ڈیکھ
ہنڑ تاں ایں پیاسی کوں ہے خون پلانون لازم

ساڈی فطرت توں خطائیں دیاں امیداں راہسن
تیڈی رحمت کوں تاں بخشش دے سوا کم کوئے نی
ساڈے سدھرن دیاں امیداں تاں لہا بہہ سوہنڑاں
تیئں جڈاں توں ہے کرم ونڑجا ساکوں غم کوئے نی

www.khrooj.com

تیڈے دشمن تے تبرے دی چھلو چھل رکھساں
تیڈی نعلین کوں سجدیاں توں سجائی رہساں
بھونکدن جو تیڈی نعلین کوں محشر تائیں
میں انہاں کتیاں دے سر تراماں تپائی راہساں

کیڈا گستاخ ہاں تیڈے پیار دا دم بھردا ہاں
کیڈا ناداں ہاں تیکوں اپنا بنڑانون چاہنداں
ستر دی اَٹی میں بڈھڑی وانگوں چا کے تیڈے
اج خریداراں دے وِچ نانواں لکھانون چاہنداں

کیا پڑھاں صلوات آقا میں تہاڈے نام تے
تیڈے ہر ہک نام تے صلوات دی مہکار ہے
فرض ہے ہر نام تے صلوات پر عاجز ہاں میں
کیوں جو ہک صلوات وِچ ول ناں تیڈا ڈُو وار ہے

www.khrooj.com

ہے فقر و فاقہ ، اگر وِلا ہے
تاں شاہت دنیوی تے لعنت
وِلا دی دولت جیکوں ملی ہے
کریندائے کوڑے غنی تے لعنت

صحت دا خدا ہونویں ، خوشیاں دا خدا میڈا
توں میں ہاں تے میں توں ہیں ، ڈس حال ہے کیا میڈا
ہنڑ ول میڈی قدرت تے کونین کوں شک پئے گئے
تلوار اُٹھا جلدی ول بھرم رکھا میڈا

محبت کر سخی دے نال توڑے جو ہویں فاسق
حدیث اِچ ہے محباں نے پریشاں ہونوناں کوئے نی
عمل دی جے ہویوُ کمتی ، کرم دے تول تل ویسیں
عقائد دے مکالے کوں سفارش ڈھونوناں کوئے نی

ساکوں دوزخ دے حوالے جے چا کیتو آقا
تیڈی رحمت تے نہ کوئی طنز کریسی سوہنڑاں؟
او ملنگو ہاوے نت نام جپیندے سائیںؑ دا
دشمن اُتھ کیا ساکوں ٹوکاں نہ مریسی سوہنڑاں؟

توڑے ہو خاطی خطا دے پتلے علیؑ علیؑ تاں کریندے ہاوے
نمازاں چا کے سخی دا دشمن ، بنڑا کے بخشش دی چال آ گئے

عمل دی پھل پھوٹ ہنڑ نہیں پوندی حسنؑ دے جانی ڈتا ہے آ ڈر
جلو ملنگو بہشت دے وِچ اے پارٹی دا سوال آ گئے

ایں مولوی خیل پارٹی وِچ صحابی حاجی نمازی بہوں ہن
گھلو جہنم علیؑ دے ویری خدا کوں یکدم خیال آ گئے

اٹھویں سرکارؐ دا فرمانے اینکوں بنھ پلے
کافر ہو ویسیں ، نہ ایں گالھ توں انکار کریں
ساڈا سڈواوے ، ساڈے پیار دا جو دم مارے
بھانویں فاسق ہووے دل کھول کے توں پیار کریں

ڈہدائے جڈاں ملاں دی جسارت دے طریقے
فرعون وی سڈ آہدائے جو ہنٹر پاڑ ٹیچی
جئیں ویلے فضائل توں اے انکار کریندائے
ابلیس وی آہدائے جو شالا پونڑ مریچی

ول سجدہءِ تعظیم تے فتوے پئے لگدن
لعنت توں اجاں باغ اے سیراب نہیں ہویا
ایں دور دے ایں ملاں دی بکواس کوں سن کے
ابلیس کوں ہے ناز جو میں اوتر نہیں مویا

کل انبیاء کوں منے ختم انبیاء نہ منے
قسم خدا دی او منکر کل انبیاء دا ہوے
جو من کے یارہاں کوں انکار آخری دا کرے
او کل دا منکر ہے ، پتر او نسوہرا ما دا ہوے

ذریعہ بݨایا ہے ایں فتویاں کوں
سگا گئین اینکوں اے حلوے سبھݨی
اے بدبخت تھوڑاں توں نت جھ وتیسی
ملنگاں نے کرنی ہے جنت دی بوہݨی

فضائل دے انکار وِچ جو اے ملاں
ہمیشہ اے راہندئے کتاباں جھریٹی
اینکوں کہیں چکھائی نہیں مطھراں دی لذت
تہوں اے ڈیویندائے ملنگاں کوں چیٹی

www.Khrooj.com

ہمسر نہ بنڑا سن کتھاں خالق کتھاں ٹیں ٹیں
خالق دے مقابل بھلا شیطان کھڑیندن
چن چن جیڑھے کڈھے ہنی اے ہمسری کیتے
چن کڈھے شریفاں دے بھلا نال تلیندن

ہمیشہ گند تے ڈھانون دیاں ہن عادی
نظرسن کفر دی روڑی تے کاں پنجیاں
انہاں دے دل تے او مارن خدا جندرے
جتھاں دیاں خود ونجا بیٹھائے خدا کنجیاں

جو بے حیا دی حمایت دے وِچ بولیندا ہے
بنی اُمیہ دا حصہ پیا ونڈیندا ہے
کوئی ذریعہ نہیں بچ ونجے او تیغ کنوں
علیؑ دی تیغ کوں آپے ودا گولیندا ہے

www.khrooj.com

تیڈی بھری قطار وِچ خالی ودے ہسے
دامن بغیر تیڈے سوالی ودے ہسے
باؔقر کوں اے یقین تھئے تیڈی سنجان توں
پکے دے پکے صاف حلالی ودے ہسے

مجوب ہر دعا ہے اثر دے حجاب وِچ
راہندائے اثر ہمیشہ ثمر دے حجاب وِچ
میڈی دعا دا ماحصل میڈے ہے روبرو
مسند نشین راہندائے نظر دے حجاب وِچ

بابِ اقدس ہے کھلا ، راہندائے کھلا ہر ویلے
ہے جو در پاک تیڈا فیض رسانی والا
میڈے گل اپنی اطاعت دا کلادہ پا ڈے
ہاں جو میں تیڈا ، تاں ہونواں میں نشانی والا

www.khrooj.com

ہک محسن عظیم ہے وکھرا جہان تے
جیندا تاں رب دے گھر اتے ڈسدا اُدھار ہے
سارے جیندے نمک دے پلوڑے ہیں خاص کر
باؔقر دا منتظر ہے جیندی انتظار ہے

بنڑ گیاں ہن نماز دیاں ریتاں
کیا کراں میڈے ریت قابل نہیں
میڈا سر نہیں مسیت دے قابل
میڈے سر دے مسیت قابل نہیں

دید ہووے تاں فرض ہے باؔقر
دید دی تاں خرید ہوندی ہے
دید بے دید پا نہیں سنگدا
دید والے دی دید ہوندی ہے

جو میڈا رب ہے فقط رب تاں عاصیاں دا ہوی
میں ایں شفیق دی شفقت تے ناز کردا ہاں
جو نیکو کاراں دا رب ہے تے عاصیاں دا نہیں
میں ایسے رب توں ہی خود احتراز کردا ہاں

نہ میں ہندو ، نہ میں کافر ، نہ ہی میں زاہد ہاں
نہ کوئی حاجی نمازی نہ مسلمان ہمی
دین اسلام تے مذہب تاں میڈا غیب ہوی
متقی ہاں میں بڑا صاحب ایمان ہمی

عمل ڈِکھا کے کریسیں تاں پھل وی نہ چیسیں
اگر لکا کے کریسیں ، خدا وی نہ لکسی
عمل کوں غیب چا کر ، ہے جو غیب دے کیتے
تیڈی نگاہ توں عرشِ علیٰ وی نہ لکسی

www.khrooj.com

عجلت خدا کوں جیں ویلے قطعاً پسند نہیں
کیونکر جہاں تے آپ میں عجلت نواز ہاں
نقطہ ہے ، راز ہنڑ ہے خرد آ کے سمجھیا
عامل ہاں العجل دا ، تہوں جلد باز ہاں

میڈیاں بالکل دعائیں کھوٹیاں ہن
قد و قامت دے وِچ بہوں چھوٹیاں ہن
بہوں کمزور ہن میڈیاں دعائیں
تیڈے ہتھیں دعائیں دیاں سوٹیاں ہن

عطا دے نال تاں لا دا کوئی تعلق نہیں
تے لا دے نال عطا دا کوئی تعلق نہیں
ایں لا دے نال تشہد سوا بیا باقرؔ
خدا گواہ ہے ، خدا دا کوئی تعلق نہیں

www.khrooj.com

میڈے شعور دے عالم کوں نور توں بھر ڈے
شعور پستی توں معراجِ ارتقا پاوے
میڈے شعور کوں خود اپنا آشنا کر ڈے
درِ حضور توں بالواسطہ عطا پاوے

رنگ اسود جو ہے کمال دا رنگ
رنگ وکھرا ہے ذوالجلال دا رنگ
رنگ اے رب پسند کیتا ہے
خاص رنگ ہے ، جو ہے بلال دا رنگ

اسود جو رنگ آہی مؤذن بلال دا
گویا اے رنگ عظمت احباب بنڑ گیا
ایں رنگ دیاں عظمتاں دی کوئی باؔقر مثال نہیں
ڈیکھو ہے عابدین دا محراب بنڑ گیا

www.khrooj.com

سلام کرنا ہے سنت جواب فرض تھیائے
جواب فرض ہے کیونکر جواباً عرض ہِوی
سلام نال ہے رب دی سلامتی باؔقر
بے غرض ربِ جہاں دی سلام غرض ہِوی

کر مرصع چا اثر نال دعا میڈی کوں
دل دی حسرت ہے ڈِکھا دورِ جوانی اپنا
کیویں باؔقر تیکوں پاوے اے حجابِ اکبر
خود تعارف چا کرا جیویں زبانی اپنا

میڈے کریمؐ دی نگری دے زاغ دا سایہ
جیڑھے پرندے تے پووے ہما بنڑا ڈیندائے
ایں پاک در دا جو بے نام بنڑدا ہے مومن
میڈا کریمؐ اونکوں سب دا خدا بنڑا ڈیندائے

www.khrooj.com

ہے رب دا جسم اتے اسم رب دا سر نہاں
مگر فیوض دی جل تھل ہے عالمین اتے
ہے چھل پھل جیندے نال تا ابد باؔقر
میڈا قدیم تاں راہندا ہے خود زمین اتے

اپنے ہتھاں دے نال سائل دی
رب کوں جھولی بھریندا ڈِٹھا ہم
جیندی نسبت دا سجدہ واجب ہے
اونکوں سجدے کریندا ڈِٹھا ہم

میں اوں خدا کوں منیندا میکوں خدا دی قسم
جو خود خدا ہے تے خود کوں نہیں سڈا سنگدا
میں اوں خدا تے بھروسہ ڈسو کراں کیویں
جو اپنے گھر وِچوں بتاں کوں نہیں بھجا سنگدا

www.khrooj.com

جیڑھے خدا کوں عوالم ودے منیندے ہن
تصوراتی خدا ہے ، بیا خدا کوئی نہیں
خدا ہے کون؟ ڈسایائے خدا ، خدا دی قسم
ایہے تمام خدا ہن بیا خدا کوئی نہیں

پیدا کر اپنے آپ تے خود اعتماد ہے
خود اعتمادی نعمتِ ربِ کرم ہوی
نعمت اے جیندے آ گئی باؔقر نصیب وِچ
شاہراہِ کامیابی تے پہلا قدم ہوی

کر کے اقرارِ ولایت نہیں جنہاں کوں بھلیا
چہرے کل انہاں دے پر نور نرالے ہوسن
کر کے اقرار ، ہے اقرار جنہاں تروڑ ڈتا
انہاں بد بختاں دے منہ کالے مکالے ہوسن

www.khrooj.com

بیا نہ کوئی عمل ہے نہ ہے ید بیضا
کرم ہے ربِ زمیں دے ندیم ہیں باؐقر
کلیم طور تے ونج کے کلیم بنڑیا ہئی
بغیر طور دے اساں کلیم ہیں باؐقر

میڈے گناہاں دا جیویں کوئی حساب نہیں
کریم تیڈے کرم دی نہیں انتہا ڈسدی
محیط تیڈی ہے رحمت ساڈے گناہاں تے
تیڈے کرم دے بحر دی نہیں ابتدا ڈسدی

کوئی کریندائے خفی دا سجدہ
کوئی کریندائے جلی دا سجدہ
میں اوندا سجدہ کریندا‌ں باؐقر
کریندائے جیڑھا سخی دا سجدہ

www.khrooj.com

آرزو ہم جو بھانویں لا شئے ہاں
تیڈے دشمن دی اکھ دا کل ہونواں
تیڈا مسکن جو لامکاں! دل ہے
میڈی خواہش ہے میں وی دل ہونواں

میڈے نصیب دی عظمت تے رفعتاں ڈیکھو
رہن دے کیتے میں خضرا مقام رکھدا ہاں
نہیں کلیم دے درجات دی ذرا خواہش
کلیم کیا ہے ، میں باؔقر کلام رکھدا ہاں

تجربہ شرط ہے باؔقر اے کوئی کر ڈیکھے
حقیقی قرب مقرب کوں نہیں جلا ڈیندا
جو آہدائے قرب جلیندائے فتور ہے عقلی
ہمیشہ قرب جلے ہوئے کوں ہے جِلا ڈیندا

بالکل نہ کہیں عمل دے سہارے ودے ہسے
عملاں دے خوب کیتی نتارے ودے ہسے
باؔقر دعا کریندااں میں جانِ جہان کوں
لڈیاں دے نال خالی قطارے ودے ہسے

بدلدا ویندائے زمانہ میں آہداں نہ بدلے
وفا شعاری تے الفت دی ریت رہ آوے
پریت پال ہیں باؔقر پریت دے قیدی
ودا کریندا ہاں ترلے پریت رہ آوے

عین دے شاکی دا دل شق ہے
عشق ہے کیا ہک عین دا شک ہے
عین کوں پک ہے بالکل باؔقر
کیویں آکھاں عین دا شک ہے

www.khrooj.com

ہے سجدہ آیا جڈاں توں اوں روز توں اج تائیں
عدوئے سجدہ تے ساڈی شدید جنگ ہوی
اصل نماز تاں میڈی صلواۃ ہے باؔقر
میڈی نماز دا سجدہ اٹوٹ انگ ہوی

گو حجاباں دے وِچ نہاں راہندائے
ول وی جانِ جہاں عیاں راہندائے
منتظِر خود ہے منتظَرؑ اپنا
متقیاں دے درمیاں راہندائے

اے گناہ گاراں دے سر چھتر جھلانون والا
اپنے گل بھنیاں ہوئیاں باہیں کوں پانون والا
میں بھنی بانہہ ہاں تیڈے گل ہاں سلامت ہونویں
لاج پالیں میڈی ، لجدار سڈانون والا

www.khrooj.com

پنچھی ہاں ، تیڈی یاد دی پرواز دے وِچ ہاں
ہاں رازِ خفی تیڈا ، تیڈے راز دے وِچ ہاں
میں کون ہمی میڈا تعارف نہ طلب کر
سنگیت مثل تیڈے ہر ہک ساز دے وِچ ہاں

میں جیں ویلے ویساں منانون دے کیتے اوندے اگوں
خود ہتھ بدھیسن پپلیاں پیراں تے ہنجوں ڈھیہہ ویسن
شرمندگی قدماں اتے پٹکے سٹیسی جیں ویلے
چا معاف فریسی سخی ، کل ہانڑ من دے رہ ویسن

میں اپنے محسن دا کوئی قرضہ لہا سنگدا نہیں
ول نادہندیاں وانگ کیوں چہرہ لکیندا رہ ونجاں
نادان بالاں کوں ہمیشہ معاف کر ڈیندی ہے ما
میں منہ لکانون دی اے کیوں غلطی کریندا رہ ونجاں

www.Khrooj.com

اساڈی عید دے کیتے نہ کوئی چن مقرر ہے
سجن خود عید دا چن ہے ، سجن خود عید ہے میڈی
میڈی شبرات ہر شب ہے ، میڈا ہر ڈینہ ہے عیداں دا
سجن دی دید وِچ رہندی مسلسل دید ہے میڈی

اکھیں نال جو جوڑن اکھیں
درشن کر نہ چھوڑن اکھیں
کل ہن متھے لگڑیاں باؔقر
تارن اکھیں بوڑن اکھیں

اکھیں نال جو لانون اکھیں
رو رو دل تڑپانون اکھیں
سڑ کے دل ہے آہدا باؔقر
اپنی لائی نے چانون اکھیں

www.khrooj.com

زندگی ڈینداں کوئی موت چا میکوں ڈیوے
کتنا سستا ہووے سودا ہے کریندا کوئی
ہاں میں حیران کیوں ہوکے اتے عالم چپ ہے
نال سوداء دے نہیں سودا ٹھکیندا کوئی

دعا فریضائے دعا کریندداں
فریضہ باؔقر ادا کریندداں

ایں سوہنڑیں جندڑی دو خیر ہووی
دعا اے صبح و مسا کریندداں

کیندی ہے سالگرہ کیندا ہے جشن آمد
جاء ربک توں خدا آپ اے فرمیندا ہے
کیا تعارف میں کرانواں ، میں ہاں عاجز باؔقر
عبد حسنینؑ دا نانا اوندا سڈویندا ہے

www.Khrooj.com

جو خالقین دے احسن دا اپنا وعدہ ہا
او خالقین دا احسن نبھیندا پئے لوگو
تیار اپنیاں اکھیاں کوں کر گھنو باؔقر
نقاب رُخ اُتوں خالق لہیندا پئے لوگو

توں خالقین دے احسن دی معرفت کر گھن
ہے ایہو راز دا نقطہ ڈسانونڑائے باؔقر
جو خالقین دا احسن ہے میڈا وارثؐ ہے
جیں اپنے چہرے توں پردہ ہٹانونڑائے باؔقر

حاکم روزِ جزا میڈا خدا ہے لوگو
خود خداوند جیڑھا بشر نما ہے لوگو
عین دا گھنڈ ہے کڈاہیں میم دا پردہ باؔقر
غیب مطلق جو ہے ایں لکدا ودا ہے لوگو

www.Khrooj.com

وسدا جو ہویں دل وِچ دل میڈا ہے گھر تیڈا
گھر اپنے کوں گھر کر گھن لجدار زمانے دا
جے گھر کوں نہ گھر کیتو بت قبضہ کریسن چا
ڈس کیویں کریسوں ول کرار زمانے دا

پرواز دا بے پر کوں فرمایا ہوی آقا
پر پوئیوں نہیں کیویں پرواز کرے باؔقر
پر میکوں چا ڈے اتنے جبریل دے نہیں جتنے
پرواز دا ول تیڈو آغاز کرے باؔقر

مژدہ میں گھن کے ہاں آیا ہاں سنڑ یندا مژدہ
مدعا ساڈا پیا تھیندا ہے پورا لوگو
شب ظلمت دے آ ساہ ناساں تے گیئے ہن باؔقر
تھی گیئے ڈیکھو نمودار اندھورا لوگو

www.khrooj.com

اے بے نیاز کر نہیں ایں بے نیازیاں
مشہور ہن حضور دیاں بندہ نوازیاں
پنداں تھاکنوں میں تھاکوں ، عطا چا کر
کل دی حیات ہونونی ابدی درازیاں

جانِ جہان ہووی ہمیشہ دی خیر ہے
اپنی امان ہووی ہمیشہ دی خیر ہے
خسروؒ نجستہؒ ہووی سلامت نجستگی
ایزد نشان ہووی ہمیشہ دی خیر ہے

میں طوق و سلاسل دا قائل نہیں بس باؔقر
او مرد ہے تند والا رشتہ جو نبھا بھسی
قیدی ہاں کچی تند دا ، مضبوط ہے تند اتنی
جبریل جو پر مارے پر اپنے کٹا بھسی

www.khrooj.com

بحر ابیض دیاں موجاں دیاں دوشاں دے اتے
چلدی ویندی ہمی کشتی اتے موجاں نال ہن
آ کے وِچ موج دے ہر موج بحر کوں آکھے
خستہ کشتی اتے باؔقر ودے موجاں نال ہن

اے خداوند کرم خضر حیاتِ کلہم
بھل نہ باؔقر کوں رہیں یاد سلامت ہونویں
تیڈی جوادی دا چرچا ہے جوادِ مطلق
بحر جوادی دا جواد سلامت ہونویں

نارِ نمرود کوں گلزار بنڑانون والا
خود براہیم کوں دیدار کرانون والا
مثل یونس دے ہے ماہی دے شکم وِچ باؔقر
کر حفاظت میڈی یونس کوں بچانون والا

www.khrooj.com

مبارک ہو شہنشاہِ خجستہ
حقیقی عید پھردا ہیں ڈکھا چا
جو تیڈی تانگھ وِچ ہن راہ گزر تے
مبارک جھل انہاں توں کبریا چا

حالانکہ میڈا مقدر تاں ہا روشن باؔقر
میکوں اج اپنا مقدر ہے مکدر ڈسدا
کھیڈ جو ہوندی ہے انساں دی مقدر دے اتے
خود مقدر ایں مکدر تے ہے ششدر ڈسدا

کتنا آئینۂ حالات مکدر تھی گئے
کیوں مکدر ساڈا تابندہ مقدر تھی گئے
صاف معلوم پیا تھیندا ہے آئینے توں
اپنی تخلیق تے ناراض سکندر تھی گئے

www.khrooj.com

لفظ آمد کنوں مطلب کیڑھا تعبیر کراں
جڈاں آنون والا شہ رگ توں وی نیڑے ہووے
جاء ربک دے تحت آہداں میں آمد ہوسی
ہوندی تاں اوندی ہے آمد جو پریڑے ہووے

کرانواں کیوں ڈوہاں دی مصالحت باؔقر
شجر دے نال ثمر دی لڑائی تھی گئی ہے
خرد کوں سکتہ ہے فہم و ذکا کوں عبرت ہے
دعا دے نال اثر دی لڑائی تھی گئی ہے

خوش نصیبی دا میں ہما ہامی
دفعتاً حادثے دی مار تھیاں
بد نصیبی دے باز دے ہتھوں
وِچ نصیباں دے میں شکار تھیاں

www.khrooj.com

جزا دا منگتا بنڑیں نہ ہرگز عطا دا منگتا بنڑیں توں باؔقر
بقا نہ پیسی جزا دا منگتا عطا دا منگتا بقا کوں پیسی
بقا توں مطلب خدا ہے میڈا ، جزا دا مطلب ہے دنیا عقبیٰ
خدا کنوں جو خدا کوں پنسی قسم خدا دی خدا کوں پیسی

عجیب رنگی دا رنگ ڈٹھا ہم ودا ہاں ششدر سمجھ نہیں آندی
پلوتے ہن ڈھل گئے دعا وِچ ، خرد کوں سکتہ ہمی اتھاہیں
تضاد صنعت جو لگ گئی ہے ، اے ڈیکھ صنعت ہے موجھا باؔقر
دعائیں ہن تھی گیاں پلوتے ، پلوتے ہن تھی گئے دعائیں

نظر دا فیصلہ محکم ہے نت پیا جیویں
خدا وی توں ہیں خدائی دا منتظَر توں ہیں
عطا چا خود ہوی فرمائی عالم الغیبی
حجاب کر توں ہزاراں ، ڈساں مگر توں ہیں

www.khrooj.com

راز مصحف نے ہے باؐقر کوں ڈسایا وکھرا

راز وِچ راز ہے ایں راز کوں پاوے کوئی

آیت اللہ جڈاں قطمیر کوں آہدائے اللہ

آیت اللہ دا ذرا معنٰی ڈساوے کوئی

کیا ڈساں کون بنڑ گیا لوگو

اوکھے ویلے ہے آسرا میڈا

ڈُور سوچن دی کوئی لوڑھ نہیں

نیڑے وسدا ہے پیشوا میڈا

راز پایم قریب تر تھی کے

میڈا رب مظہر العجائب ہے

جیکوں جگ دیش کل جہاں آہدائے

کہیں جا حاضر ہے کہیں جا غائب ہے

www.Khrooj.com

میں ہاں گناہ گار گناہ بے شمار ہن
ول وی میڈا نصیب نیارا ہے دوستو
جو ہے شفیع جہان دے کل مذنبین دا
پک ہم او میڈا سارے دا سارا ہے دوستو

منتظر بنڑ کے ودے راہ بھلیندن جیڑھے
منتظَر ذات دی آمد دی دعا منگدے ہن
جیوے او ذات ہے شہ رگ توں وی نیڑے باؔقر
اہل ایماں تے میں حیران ہاں کیا منگدے ہن

ہاں موت اور حیاتی دی کشمکش اندر
پوا سہاگ دی ونگ نت سہاگ کوں مانڑیں
فتح دا آس دے سر سہرہ کر ڈِکھا روشن
اکھیں دے ڈہدیں ڈِکھا بھاگ ، بھاگ کوں مانڑیں

کیوں نہ ہو معبود کل گھر پاک تے کائنات دا
سارے دے سارے محمدؐ پاک گھر والے ہونون
کیا کرن ادراک اِحاطہ اوں لا محدود دا
اللہ دی جائے پناہ جیندے جو در والے ہونون

جستجو کر بشر توں وارثؑ دی
کولھ سب دے ہے شاہ جہاں وسدا
ہر بشر ہے مکان دی صورت
ایں مکاں وِچ ہے لا مکاں وسدا

خوب پردہ ہے پردے والے دا
پردہ باؑقر ہے نام دا پردہ
ڈِسدا بیٹھائے تے ہے اجاں پردہ
ڈیکھو دارالسلاؑم دا پردہ

www.khrooj.com

نفس امارہ دی نہ کریں دوستی
اینکوں دشمن بنڑانون وی اچھا نہیں
دوستی دشمنی ایندی اچھی نہیں
خطرے وِچ خود کوں پانون وی اچھا نہیں

نہ کوئی ہے سنگ میل جیندا اعظیم ہے بے نشان منزل
خدا ایں منزل دا ہے مسافر قدیم ایزد نشان منزل
نشان مل گئے کرم تھیا ہے گولیندا آخر ضرور پیندا ئے
قریب تر توں قریب تر ہے مقیم ، جانِ جہان منزل

ہے ادوارِ سلف دے وِچ تاں ایویں سامنے آیا
برے انسان کوں آخر برائیاں بوڑ سٹیا ہے
ودا ششدر ہمی باؔقر خرد حیرت کنوں گم ہے
ڈِھم چنگیاں کوں نپ کے خود چنگائیاں بوڑ سٹیا ہے

www.khrooj.com

جڈاں توں دنیا اے خلق تھئی ہے تمام دنیا توں سنڑدا آئیاں
جہاں تے بے غرض رب ہے باؑقر مگر مٹیندا ہے سب دیاں غرضاں
میں ایسا گھر پاک ہک ڈِٹھا ہے جو بے مثل ہے مشاہدہ کر
جیں در دے خادم اتے کنیزاں مٹائی راہندے نی رب دیاں غرضاں

شرک ہوندائے ذات وِچ شرکت سمجھنی غیر دی
اے خدا دے غیر نہیں ، ہک ذات ہن ، ہک بات ہن
ذات توں صفتاں کوں وکھرا کر گھنن وی ظلم ہے
او تاں ہے ذاتِ صفت ، تے اے صفاتِ ذات ہن

مولوی گھندا ودائے فتوے جو کیا چمنائے علم
ایندے ایں فتوے گھنن وِچ بغض ڈسدائے آلؑ دا
فتویاں دی لوڑھ نہیں ہوندی حقیقی پیار کوں
کیں توں فتوے گھن کے ملاں چمدا ہے منہ ذال دا

تمام عالم اے بنڑ کے سائل پئے تیڈے بوہے توں فیض پیندن
ہے کل دا اقرار جیویں جگ تے جو تیئیں سوا لاجپال کوئی نہیں
ہر ہک کوں اپنی طبع مطابق عطا پیا تھیندائے کرم دی حد ہے
کریمؐ نے ایں انند چا کیتائے جو سائلاں کن سوال کوئی نہیں

میں ونج کے اعمال دے شہر دا ہے لایا چکر تھئی ہے عبرت
تمام عامل تجارتی بنڑ تجارت اپنی کریندے پئے ہن
عمل دی جیڑھی پئے جنس ڈیندن خدا کوں ، ساری ہے جنس کھوٹی
عجیب رنگ نال رل کے عملی ، خدا کوں سارے لٹیندے پئے ہن

خدا نے فرمایائے کارکناں کوں جنس گھنڑیں نہیں اے بالکل
ہے جنس کھوٹی تے میکوں ڈیندن انہاں دا کعبہءِ دید سڑ گئے
انہاں دا مکو بدھو چا فوراً کراہے تل دی وی نہ رعایت
اے نال میڈے پئے ہتھ کریندن انہاں کوں نیت دا نانگ لڑ گئے

www.khrooj.com

سنہری اعمال تے بھروسہ کڈاہیں کر کے نہ ہونویں نازاں
پچھنڑ پچھنڑ دی جے کھیڈ تھی پئی معاذ آہدائے جواب کوئے نہیں
ازل توں ہے سلسلہ کرم دا ، کرم کرم نت ایں پن توں باؔقر
کریمؐ ہردم ہمیشہ ہووے ، کرم کرے تاں حساب کوئے نہیں

اصل خدا دا نویں نمونے دا گھر ہے بنڑیا بے مثل گھر ہے
ایں نویں گھر وِچ ہے راز مضمر، نہ اِنتے کہیں دا دھیان آسی
اشارہ ڈیندااں تے کجھ ڈسینداں سیانڑیں ہووے کرم وی پنسو
جو آسی دوروں ، سنڑیسی نیڑیوں ، ایں گھر دی چھت تے اذان آسی

سنڑیجن ہا تاں ہر پل وِچ تیکوں لکھ لکھ دعائیں ڈیندا
میں تھوں چپ ہاں جو میڈی ایں زباں دے وِچ اثر کوئی نہیں
کیڑھی امید وِچ بندہ کہیں دے در تے ٹر جاوے
میں جئیں گھر دو وی ڈِھائے ، تار کندھاں ہن تے در کوئے نہیں

www.khrooj.com

لکھاں من تاریاں بے سینکیاں کوں ڈیوے عشق دے بحر اِچ بوتھ ملنگ
دیباج ہریر نثار تھیون جیڑھے پاوے کھتڑے کھوتھ ملنگ
لکھاں ذوالقرنین سکندر جہیں نت آ نعلین کوں جھکدے ہن
کونین انہاں دی مٹھ وِچ ہے ایویں سمجھو نہ ترائے پوتھ ملنگ

جئیں ہک ڈہاڑا امام دے انتظار دے وِچ نہیں نبھایا
امام صادقؑ دا فیصلہ ہے شیعاں دے وِچوں تلھاڑ چھوڑو
جو ڈاہ ڈہاڑے دا ہووے غافل او ساڈے مذہب توں سمجھو خارج
یہودیاں نال ایندے منکر کوں مر ونجے تاں سلھاڑ چھوڑو

جنہاں دا ایمان غیب تے نہیں قران آہدائے او متقی نہیں
جو متقی نہیں او شیعہ کوئی نی ، ہے ساری آلؑ عبا دا منکر
تے جیندا ایمان غیب تے ہے ، دعا کنوں او نہ تھیسی غافل
دعا دا منکر ، وِلا دا منکر ، وِلا دا منکر ، خدا دا منکر

www.khrooj.com

تُوں ہیں وارث دے ہتھ دے وِچ تے مرضی ہے تیڈی چلنی
توں میڈی من تے بھن منڑکے اے کل ملعون سنج کر ڈے
اے جھلاں پا کے جھلدے ہن انہاں دے سر تے توں جھل ونج
اُڈا برڑے تے کل ڈاڑھیاں دی منج کٹ کے توں منج کر ڈے

مزاج میڈا ہے سخت ڈاڈھا اے فیصلہ کر کے آ گئی ہاں
کٹیندی بالکل ہاں اج عدو کوں ہے بھانویں جتنی عدو دی نفری
ہے توڑے سر دھڑ دا رشتہ محکم کڑک میڈی سن کے ڈیکھیں باقر
آ بۓ دا سر بۓ دے دھڑ تے لکسی مچیساں ایں رنگ دی افراتفری

بھجیساں میں ، نپساں میں ، ڈھیساں میں ، کہیساں میں
توں ہر دھرتی اتے ڈھہندے ہوئے ہر دھڑ کوں تاڑی آ
اے حلوے دے پلوڑے ہن ، ہے بھت وانگوں بدن ہر دا
کھبن دا کر نہ توں چنتا سمجھ گارا لتاڑی آ

www.khrooj.com

ہوساں مصروف میں ڈاڈھی جیڑھا بچے میڈی زد توں
توں سنبھاں دا وہولا چا کے ایں گارے کوں کاپی ڈے
جڈاں دھرتی تے حلوے نال حلوہ تھی کے اے ڈھہون
توں اوں ملعون دے تالو دے وِچ سنبھاں دی تھالی ڈے

کافی ساکوں ہے تجربہ لوگو جیڑھے وارثؑ توں ہن پرے تھی گئے
بھانویں جتنے عظیم تارے ہن بڈ گئے ہن سنڑو ترے کوئی نہیں
لوگ آہدن جو اپنے وارثؑ توں ڈیکھو باقرؑ پرے پرے راہندئے
میڈا وارثؑ نہیں پرے میں توں ، پاک وارثؑ توں میں پرے کوئی نہیں

رب دے افراد خانہ ہن جتنے ، سارے ہن لا شریک تے واحد
سارے ہن نقطہ ، نقطۂ واحد ، سارے رحمان تے رحیم ہنی
سب دے ہتھ نال بنڑیا ہے آدم ، چھوٹے وڈے تمام وڈے ہن
کرنا تسلیم ہے پوندا باقرؑ ، سارے اول اتے قدیم ہنی

نندر انہاں کوں مول نہ آوے جیڑھے لانون اکھیں
ہجر سجن وِچ پل پل پھڑکن نیر وہانون اکھیں
پھڑک پھڑک کے سجن دے کیتے دل پھڑکانون اکھیں
باقرؔ یاد سجن کوں کر کے نت کرلانون اکھیں

ہر ہک ادراک توں باہر ، ہیں کل اطوار توں ظاہر
خدا وی توں نوہیں پر ہیں خدا دی ذات دا گجھ توں
ہیں امرؐی پاک توں پہلے ، ہویں پہلے کنوں پہلے
بجھارت آپ ہیں اپنی ، بجھارت آپ چا بجھ توں

تیڈے عیش آرام دے موسم کوں کاں وقت دا چا کے اُڈ گئے
تیڈے بخت امن دے چھالے وِچ ہنڑ عدل دا تھوہا پڈ گئے
لائی کنڑ بُر حق دیاں بدلاں نے تیڈا مست اُنہالا کڈ گئے
پیا ہوکا ملدائے فلکاں تے ملعون تے تارہ لڈ گئے

www.khrooj.com

گھبرا گیا ہاں ناقدری توں میڈا قدر شناس جو توں ہیں
حالات نے کر بے آس ڈتائے بے آس دی آس جو توں ہیں
جیندے نال امیداں زندہ ہن دل دی ارداس جو توں ہیں
تیڈے فضل تے وقت گزردا پئے میڈا عین عباسؑ جو توں ہیں

جڈاں مار اُڈاری اُڈ ویساں پچھے پنجرہ ڈیکھ کے روسو
او سب رونون بے سود ہوسی بے حد ارمانی ہوسو
جیڑھا داغ جدائی دا لگنائے ، نہ لہسی جتنا دھوسو
کر یاد قلندر دی محفل بہہ جوگ اکھیاں دی جوسو

www.khrooj.com

یا مولا کریمؐ

مسدس

ہمیشہ دی خیر

www.khrooj.com

﴿صاحبؑ الزمان﴾

محیط دی کیویں لا شئے کنوں ثنا ہووے
جو اسم جسم تے صفتاں توں ماوراء ہووے
نظر نہ آوے تے نظراں کنوں جدا ہووے
عجب کرم ہے جو دھرتی تے رونما ہووے
زمانہ اونکوں تاں ربِ جہان آہدا ہے
مزاجِ فقر اونکوں صاحبؑ زمان آہدا ہے

www.khrooj.com

﴿ربؑ الارض﴾

پر نور جیندے نور توں ہن عالمین وی
رباں دا رب ہوی اتے ربِ زمین وی
مالک ہے یوم دین دا ماءِ معین وی
دھرتی تے رو برو وی ہے پردہ نشین وی
زینت سریر عدل ہے ، ربِ قدیم ہے
چوڈہاں دے سجدہ گاہ دا جشن عظیم ہے

معبودِ حقیقی

اپنے عابد آپ ہن ، معبود اپنے آپ ہن
اپنے ساجد آپ ہن ، مسجود اپنے آپ ہن
اپنے شاہد آپ ہن ، مشہود اپنے آپ ہن
اپنے مقصد آپ ہن ، مقصود اپنے آپ ہن
آپ ہن سارے محمدؐ عالمیں دے رب ہنی
میڈے رب الارض دا سجدہ کریندے سب ہنی

جو خود محدود ہے کیویں او لا محدود کوں پاوے
محض جو عبد عاجز ہے کیویں معبود کوں پاوے
جو ساجد ہے کیویں اپنے ہی ناں مسجود کوں پاوے
جو ہووے متقی کیویں نہ او موجود کوں پاوے
جیکوں مسجود نہیں ملدا اوندا مسجود ہے کوئے نہ
او رب جیکوں سمجھ جھکدائے ، او رب موجود ہے کوئے نہ

www.khrooj.com

سجدہ

کتھاں خدا کیتے مختص تھئے ڈسا سجدہ
کرایا اپناں تاں ہرگز نہیں خدا سجدہ
نہ سمجھیں اپنی عبادت دی انتہا سجدہ
میڈی نماز دی ہے اصل ابتدا سجدہ
سخی دے سگاں اگوں جیں وی سر جھکایا ہے
اوہیں نے دنیا اُتے کبریا سڈایا ہے

خدا کوں سجدے دی زِنہار کوئی لوڑ نہیں
جے ہووے لوڑ تاں سجدیاں دی کوئی تھوڑ نہیں
توں اپنے سجدے دا مسجود اونکوں جوڑ نہیں
عبادت اپنی گھڑے بھن دے وِچ توں بوڑ نہیں
خدا دے سجدیاں ابلیس کوں ہے کیا ڈتا
ساکوں کریمؐ دے سجدے نے ہے خدا ڈتا

www.khrooj.com

ہئی وقت ہنڑ وی نہ اپنے ایویں ونجا سجدے
کر اوندا سجدہ کرائین جیندے خدا سجدے
درِ کریمؐ تے جھک قیمتی بنڑا سجدے
اِنہاں دیاں جتیاں دے کردے ہن انبیا سجدے
ایں سجدے نال نہ اِنہاں دیاں عظمتاں ودھسن
کریسیں سجدہ تاں خود تیڈیاں عزتاں ودھسن

معراج

محفل اسریٰ دے حالات سنڑینداں سب کوں
کیا حقیقت آہی در پردہ ڈسینداں سب کوں
ہووے خواہش تاں چا معراج کریندا سب کوں
جو ڈِٹھا ونج کے نبی ، آکھو ڈِکھینداں سب کوں
عرشِ اعظم تے جو سرورؐ کوں خدا ملیا ہا
آہدن حسنینؑ دے نانے کوں بھرا ملیا ہا

www.khrooj.com

﴿تحفہ جناب جبرائیل﴾

ڈاڈھا چنگیز دے وِچ سوہنڑاں ٹھہا کے تحفہ
بیر گھن آیا ہے جبریل بنڑا کے تحفہ
ہج ہمی آہدا کھڑائے پراں تے چا کے تحفہ
تحفہ موسم دا ہے سائیں ورتو ڈِکھا کے تحفہ
کر کے محنت میں ایہے بیر لہا آیا ہاں
توڑے جو کنڈے لگم ڈھیر لہا آیا ہاں

نال دے کیتے وی میں پیش کرینداں تحفہ
تازے بیراں دا ہنڑیں سوہنڑاں بنڑیندان تحفہ
چنڑ مؤدت دا گلستان ٹھہینداں تحفہ
یاد رکھسو جو پیا نال اے ڈینداں تحفہ
خوانِ نعمت تے ہر ہک چیز نرالی آسی
لطف آسی جڈاں وِچ بیراں دی تھالی آسی

WWW.KHROOJ.COM

پیش کردہ میڈا تحفہ جڈاں ڈیسو مولاؑ
پہلے تحفے دی چا تعریف کریسو مولاؑ
لازمی تحفہ ہے خالق توں منیسو مولاؑ
بیر طالب کوں بہر حال کھویسو مولاؑ
ہک اگر بیر چا خالق نے اٹھایا سوہنڑاں
سمجھو فرمائیشی سنیہا میڈو آیا سوہنڑاں

جناب فضہؑ پاک

کل خاندان پاک توں میں روشناس ہاں
فضہؑ ہاں ذی شعور تے پختہ حواس ہاں
دلبند مصطفیٰ دی کنیزہءِ خاص ہاں
اولادِ مرتضیٰؑ دا میں ڈوجھا عباسؑ ہاں
فضہؑ دا ہر کلام خدا دا کلام ہے
قرآن گفتگوئے کنیزہ دا نام ہے

www.khrooj.com

اِلتجا

میڈے شعور کوں داننده خفی کر ڈے
عطا شعور کوں افکارِ آ گہی کر ڈے
ہما شعور دا پر بستہ ہے بری کر ڈے
میڈے شعور کوں ہم مکتب وحی کر ڈے
شعور نقطہ ءِ بے دے کنوز تک پہنچے
بے پر شعور سعودِ رموز تک پہنچے

قلم کوں طوبیٰ تاں جھک دم بہ دم سلام کرے
قلم کوں اوجِ ثریا بہم سلام کرے
خود عرش ، عرش دا جاہ و حشم سلام کرے
میڈے قلم کوں تاں لوح و قلم سلام کرے
محیط عرش تے میڈا قلم سدا ہووے
قلم دی دنیا دا میڈا قلم خدا ہووے

www.khrooj.com

عقابِ فکر کوں پروازِ نو عطا ہووے
سعودِ عرش توں آغازِ ارتقا ہووے
سبک روی اتے عجلت دی منتہا ہووے
براق تیز روی تے ودی فدا ہووے
ثنا دے دشت تے جسدم میڈا قلم اترے
قلم دے شانہ بشانہ تیڈا کرم اترے

اِلہامی مملکت دا ہو فرماں روا قلم
بے مثل لا شریک ہو مثلِ خدا قلم
ہو العجل دا مقتدی میڈا سدا قلم
نت نقش بے قلم توں رہے آشنا قلم
پوجا قلم دی ہووے قلم دے زمان تک
زندہ میڈا قلم رہے ابدی جہان تک

www.khrooj.com

بندش نویں ہووے نواں مضمون رقم ہو
توصیف دے وِچ طوبیٰ دی ہر شاخ قلم ہو
اے عرش میڈے فکر کیتے پہلا قدم ہو
منہ مٹھا ہو کوثر دا زباں تے او کرم ہو
ہر شعر دے وِچ موجہءِ کوثر دا ہو دم خم
شعراں دی روانی اتے زمزم آکھے زمزم

تشریف آوری

ڈیوو مبارکاں میکوں آ کے مبارکاں
خوشیاں دیاں بھریاں جھولیاں چا کے مبارکاں
تھی محو رقص گجرے سجا کے مبارکاں
گھن کے ودھایاں ڈیوو ودھا کے مبارکاں
باؔقر دی جان ، جانِ جہاں لاجپال ہے
تکیے تے جلوہ گر ہے ، تقیہ کمال ہے

www.khrooj.com

جنابِ بلال حبشی

مرعوب ہے فکر شوکت رنگ بلال توں
ارفع اے رنگ ہے موجۂ فکر و خیال توں
اے رنگ آہدائے لیل کوں ٹر میڈے نال توں
رنگت دے وِچ ہیں کیویں اساڈی مثال توں
مرہون اج وی رات انہاں دے کرم دی ہے
لکنت زدہ آذان دے نال اج وی دھمدی ہے

خود مشک ہے بلال تے خود مشک فام ہے
ایں رنگ دے نال مشک دا ارفع مقام ہے
اے رنگ چاپایا مشک بصد احترام ہے
ایندی وجہ توں کردی معطر مشام ہے
ایں رنگ نے پایا دہر توں شرفِ کمال ہے
محسن سیاہ رنگ دا حبشی بلال ہے

www.khrooj.com

ایں رنگ دا حسن کیتا ہے رحمت فزا پسند
اے رنگ ہے او رنگ جو کیتائے خدا پسند
محبوبؐ کبریا دی ہے کیتا کسا پسند
جیکوں پسند اے نہیں خدا کوں ہے نا پسند
ہک ہے شبیہ حبشی جو اکھیاں دا نور ہے
ایندا غلافِ کعبہ دے اندر ظہور ہے

رنگ اے فراز پا کے تھیا ایسا سرفراز
ایں رنگ تے فریفتہ خود ذاتِ بے نیاز
سجدیاں دے آسمان کوں ملدائے جڈاں فراز
ایں گالھ دی گواہی ہے ڈیندی سدا نماز
از کثرتِ سجود اُبھردائے کرو یقیں
رنگِ بلال صورتِ محراب بر جبیں

www.khrooj.com

ایں رنگ دا حسن کیتا ہے خود کبریا پسند
رحمت فزا دے نال کیتائے اتقیاء پسند
رنگِ عبا توں کیتا ہے آلِؐ عبا پسند
یوسف دے خال کیتے ہا کیتا خدا پسند
یوسف کوں بخشی حسن دی دولت کمال ہے
اے تِل نہیں تخت حسن تے بیٹھا بلال ہے

کیونکر بلال شین کوں پڑھدا ہا سین ہے
کوئی راز ہے جو سین وِچ پردہ نشین ہے
کوئی عیب نہیں جو شین کوں نہیں پڑھدا شین ہے
ایں سین وِچ بلال دا سربستہ دین ہے
ہئی راز تھوں تاں شین کوں اے سین پڑھدا ہا
حبشی بلال سورۂ یٰسین پڑھدا ہا

گلہ

بھلسن نہیں فلک اے تیڈیاں چیرہ دستیاں
پستی کوں اوج ، اوج کوں ڈیندا ہیں پستیاں
جو ہستیاں خوشی کیتے رہیاں ترسدیاں
آزردہ کر تیں ٹوریاں نایاب ہستیاں
تیڈے ڈکھے جہان تے دل شاد تھئے نہیں
جیڑھے گھرانے تیں لٹن آباد تھئے نہیں

حقیقت

جیم آکھے جگ سلامت ، جگ اتے نت جگمگا
عین اعلانِ عجل ہے عین عطیہ و عطا
فے فصاحت اصل دی فضل ازل فصل دعا
رے ربوبیت دی راحت ، رے ہے رازق دی رضا
جو فرج ابدی ہے ، کل گھر پاک دی سوغات ہے
میں ڈساں باؑقر صفا ، جعفرؑ زماں دی ذات ہے

www.khrooj.com

اصل

ہوندا ہی اصل نال شجر سبزہ زار ہے
پُھل پھل دا اصل تے ہی سدا انحصار ہے
ایں اصل دے ہی سر تے شجر استوار ہے
خود رہ کے مخفی ڈیندی شجر کوں نکھار ہے
جیسی نسل ہے اصل تے پروان ہوندی ہے
ڈیکھو نسل توں اصل دی پہچان ہوندی ہے

ہر ہک شجر دا اصل تے دار و مدار ہے
محفوظ اصل ہے تاں شجر پائیدار ہے
ہوندی تاں اصل نال شجر دی بہار ہے
در اصل اصل تے ہی شجر برقرار ہے
وابستہ اصل نال شجر دا ثبات ہے
گویا شجر دی اصل مکمل حیات ہے

www.khrooj.com

لَا

ایں لفظ لا توں سخی دی سخا شناسا نہیں
ایں لفظ لا کنوں بابِ عطا شناسا نہیں
ایں لفظ لا توں لسانِ خدا شناسا نہیں
لسانِ پاک توں خود لفظِ لا شناسا نہیں
او کیڑھی شئے ہے جو ربِ زمین نہیں رکھدا
بیا تاں رکھدا ہے سب کچھ ، ''نہیں'' نہیں رکھدا

شیشہ

متعارف کیا سکندر ہے کرایا شیشہ
کیا عجب پیکر اوصاف بنڑایا شیشہ
ایسا دنیا تے نہیں پہلے کوئی آیا شیشہ
ہنڑ تاں الماس نے ہے کٹ کے ڈکھایا شیشہ
میڈا شیشہ ڈیکھو الماس کوں کٹ ڈیندا ہے
تیز تر آلہ جیویں ماس کوں کٹ ڈیندا ہے

www.khrooj.com

سلام

خدا دا حکم ہے آیا سلام دے کیتے
اے فرض کیتا ہے باؐقر تمام دے کیتے
سلام گویا ہے دارالسلام دے کیتے
صحت سلامتی ہووے دوام دے کیتے
سلام کوں وعلیکم سلام کوں سمجھو
سلام آہدائے جو صاحبؐ سلام کوں سمجھو

ڈیکھو جواب فرض ہے باؐقر سلام دا
کیوں جو ہے اسم ہادی علیہ السلام دا
احسن قدیم خود جو ہے محسن عوام دا
محسن کیتے دعا ہے فریضہ عوام دا
گھر پاک تے خدا دی بقا جیندے نال ہے
گویا سلام ساریاں دعائیں دا مآل ہے

www.khrooj.com

اَکھیں

اکھیاں نال جو جوڑن اکھیں
درشن کر نہ چھوڑن اکھیں
کل متھے ہن لگڑیاں باؔقر
تارن اکھیں بوڑن اکھیں
چمدا رہے نعلین سخی دی
جیکوں جیکوں لوڑ ہن اکھیں

ڈیکھ کے نہ ڈِکھلانون اکھیں
لک چھپ درشن پانون اکھیں
اکھیاں نال جو لانون اکھیں
تڑپ کے دل تڑپانون اکھیں
سڈ کے دل ہے آہدا باؔقر
اپنی لائی نے چانون اکھیں

www.khrooj.com

پردہ

پردہ ہے پردہ تے ہے پردے تے پردہ پردہ
بات پردے دی ہے ، کیا پاوے کوئی پردہ پردہ
جو اے سوچے او سڑے ، سارا ہے پردہ پردہ
توں ہیں ظاہر، ہے ساڈیاں اکھیاں تے پردہ پردہ
توں ہمیشہ کنوں آباد ہیں آباد رہیں
ساکوں مل ، ساڈے ہٹا پردے ، سدا شاد رہیں

واحد احد صفات ہن صفتاں کنوں اجل
مقصد دا کردگار دعائیں دا ماحصل
تیڈی نہ کوئی مِثل ہے تیڈی نہ کوئی مَثل
ربِ زمین توں ہویں نت ہونویں در اصل
جیندی جو انتظار ہے ربِ زمین ہیں
ربِ زمین رو برو پردہ نشین ہیں

www.khrooj.com

غایتؐ الطالبین

اے طالبین دی غایت اے کردگارِ طلب
خدا دے باقی رہن دا تمام توں ہیں سبب
کرم محیط ہمیشہ ، محاطِ غیض و غضب
ربوبیت دا مربی اے ارض پاک دا رب
خروج پاک دے طرے دی دھج زماں ڈیکھن
حقیقتاں دے خداوند کوں اج زماں ڈیکھن

اِلتماس

فصلِ تعجیل دی بہار ہیں توں
خود بہاراں دا کردگار ہیں توں
منتظراں دی انتظار ہیں توں
مضطرب دل دی ہر پکار ہیں توں
وعدہ اپنا نبھا ڈکھا قائمؑ
عید ساڈی چا اج بنڑا قائمؑ

www.khrooj.com

راز

نہ ہونون والے دا ہونون والیاں ساکوں ڈسائے
نہ ہونون والے دی جانب ساکوں چا حکماً جھکائے
اصل ہونون والیاں نے آپ تے پردہ چا پائے
نام ڈے بے نام کوں سجدہ اصل اپنا کرائے
آپ تاں خود ماورا ہر شئے کنوں سارے ہنی
میں توں پچھ مالک ایں در دے کبریا سارے ہنی

حسرت

اے بھونکدن تے ساڈا کپیندائے سدا جگر
بے چنت بھونکدن نہیں اصلوں کہیں دا ڈر
توہین کردگار کریندن اے بے خطر
ساڈے ہتھوں کریمؒ توڑے ہنڑ مرا اے نر
ہک ہک تے پولیاں دیاں ونگاراں گھتانواں ہا
انہاں دے گھر کریمؒ دے لنگر چلانواں ہا

www.khrooj.com

یا مولا کریمؐ

نظماں

ہمیشہ دی خیر

www.khrooj.com

﴿تعارف﴾

کیا تعارف کرانواں میں اپنا
کیا ڈسانواں جہاں کوں کیا میں ہاں

آہ جیں وِچ نہیں اثر کوئی
بے تڑپ نالہءِ رسا میں ہاں

شرف جیکوں نہیں اجابت دا
بے ثمر دوستو دعا میں ہاں

www.khrooj.com

﴿غیب الغیوب﴾

نگاہِ علم الٰہی دا انتخاب ہیں توں
بقا تراب دی ساگی ابوترابؑ ہیں توں

ہزار ابر تقیہ لکاوے نہیں لکدا
چمکدا آل محمدؐ دا آفتاب ہیں توں

خضر کوں ہووے مبارک حیات دا پانی
میڈی حیات دے دُرِ نجف دی آب ہیں توں

میں اپنا نقطہ ءِ عرفاں ڈسانواں کیا جگ کوں
خدا نبی تے آئمہ میڈی کتاب ہیں توں

ضعیف ہن جو موالی یا جیرڑھے ٹر گئے ہن
نصیب ہونویں انہاں دا اصل شباب ہیں توں

www.khrooj.com

ڈلیجڑاں ہے جیندے نال قلبِ طاغوتی
عدو دے کیتے خطرناک انقلاب ہیں توں

میڈی دعا نے اجابت توں مرتبہ پچھیا
جواب آیا جوابی جو لا جواب ہیں توں

گنہگار تے باؔقر عجب کرم ہونداۓ
کرم پکار کے آہداۓ جو باریاب ہیں توں

www.khrooj.com

﴾فضلؑ دا بابا﴿

وفا دا خالق اکبر فضلؑ دا بابا ہے
وفا جہاں دا ہے زیور فضلؑ دا بابا ہے

عزیز رشتہ ہے بھائی دے نال بھائی دا
مگر حسینؑ دا نوکر فضلؑ دا بابا ہے

علم نصب جو ہے در تے علم دو دید کرو
علم دے نال مقرر فضلؑ دا بابا ہے

اُٹھا دریدہ مشک پاک سینؑ فرمایا
اساڈا ساقیءِ کوثر فضلؑ دا بابا ہے

ہمیشہ پردہءِ توحید جو سلامت ہے
اوں پردے پاک دی چادر فضلؑ دا بابا ہے

ہو نازاں کیوں نہ مقدر تے بارہا باؔقر
درخشاں جیندا مقدر فضلؑ دا بابا ہے

www.khrooj.com

﴾سجدہ﴿

عاشقاں دی پہچان ہے سجدہ
رنداں دا عرفان ہے سجدہ
قدسیاں دی جند جان ہے سجدہ
فقر دے وِچ ایمان ہے سجدہ
دشمن کیتے تیر ہے سجدہ
عاصی دی تطہیر ہے سجدہ

ہک ہے رب دی ذات دا سجدہ
ہک ہے محض صفات دا سجدہ
ہک ہے منسوبات دا سجدہ
ہک ہوندائے نعمات دا سجدہ
نسبت دی ہر حد دا سجدہ
اوہو ہے ذاتِ احد دا سجدہ

www.khrooj.com

کل گھر دا ہے پھبدا سجدہ
روحِ عشق و ادب دا سجدہ
ہک دا سجدہ سب دا سجدہ
ایہو ہے اصلی رب دا سجدہ
رب المشریقین دا سجدہ
مرشد دی نعلین دا سجدہ

جوڑ توں نفس کوں سوڑ کے قبلہ
باقی ہر ہک چھوڑ کے قبلہ
پتھر اصنام دا تروڑ کے قبلہ
پاک سخی کوں جوڑ کے قبلہ
ہک سجدہ ہے تیکوں سجدہ
کل کونین دی لج دا سجدہ

www.khrooj.com

عشق آکھے رہ کردا سجدہ
دل اکھیاں تے سر دا سجدہ
مالک دے در گھر دا سجدہ
سمجھ کے رب اکبر دا سجدہ
باؔقر عشق تاں نت حق بولے
کیا اے راز شریعت گولے

www.khrooj.com

﴿اعتراف﴾

راز ہے چھپ چھپا کے پیندا ہاں
بد نظر توں بچا کے پیندا ہاں

بہہ کے تنہا کڈاہیں نہیں پیتی
انبیاءؑ کوں پلا کے ، پیندا ہاں

رب دے گھر نال جوڑ نہیں ساڈا
رب کوں گھر وِچ سڈا کے پیندا ہاں

سوہنڑیں محفل دا رنگ وکھرا ہے
نال رب کوں بلھا کے پینداں ہاں

وسداں پہلے سخیؔ دے منکر تے
ول پیالہ اُٹھا کے پیندا ہاں

www.khrooj.com

سر اُٹھا کے جو پیوے نہیں پچدی
سر ہمیشہ جھکا کے پینداں ہاں

ساڈے باجھوں خدا دی نہیں نبھدی
تھوں تاں نعرہ ٹھکا کے پیندا ہاں

بے تکلف ہاں نال وحدت دے
خوب اکھیاں لڑا کے پیندا ہاں

آکھ واعظ دی واہ اثر کیتائے
اوندے بوہے تے آ کے پیندا ہاں

اپنے وارثؐ کوں نال میں باقرؒ
ہم پیالہ بنڑا کے پیندا ہاں

www.khrooj.com

﴿مجبوری﴾

اپنی ہر سالگرہ آپ منانون والا
اصل قدرت دی شناسائی کرانون والا

اپنی مخلوق دے وِچ بہہ کے الانون والا
دابتہ الارض دی تفسیر ڈسانون والا

سب کوں دھرتی دے اتے ٹر کے ڈِکھانون والا
اپنے عرفان دے ابحار وہانون والا

تھی کے معبود اتے عبد سڈانون والا
رو برو بہہ کے اتے غیب اکھانون والا

کون ہے، کیا ہے، کتھاں وسدائے، کوئی کیا جانڑے؟
جانڑن آلا ہنے ہک، او وی نہ اَلوا جانڑے

www.khrooj.com

انڑ چتّی

جیں ڈینہ دی سوچ نہم رکھدا میکوں رب او ڈینہ ڈکھلایا ہے
جیں ڈینہ دی آس دے وِچ اپنا میں سارا کجھ لٹوایا ہے

میں کھویا اپنا سب کجھ ہے ، سب کجھ کھو کے کیا پایا ہے
میڈے نال ہا وعدہ جیں ڈینہ دا میڈی قسمت وِچ نہ آیا ہے

میڈی رُت بدلیجڑیں ہئی ، اُلٹا میڈی قسمت رنگ بدلایا ہے
جیں مچ دے سیک توں ڈردا ہم او قسمت مچ سکوایا ہے

جیں ڈینہ توں بچن دے کیتے اپنا سب کجھ داتے لایا ہے
تقدیر تے باؔقر قادر ہم ، میکوں نہ تقدیر روایا ہے

www.khrooj.com

﴿نمک﴾

ہر ہک بشر ہے مقتدی ہے سب دا مقتدا نمک
نمک بشر دی ابتدا بشر دی انتہا نمک

نمک دے سہہ حروف دے حجاب وِچ نگاہ کر
خدا دیاں نعمتاں دے ہے جہان دا خدا نمک

وِلا اتے نمک اُتے بشر دا انحصار ہے
نمک حلال کوں عطا کریندائے اِرتقا نمک

ہر ہک دا ظرف ڈیکھ کے نمک اثر کریندا ہے
نمک حرام دے کیتے ہے زہر ، نہیں دوا نمک

نمک ہے جیکوں پچ گیا وفا شعار بنڑ گیا
وفا شعار کیتے خود کریندا ہے دعا نمک

www.khrooj.com

﴿مَن عَرَفَا نَفسُهٗ فَقَد عَرَفَا رَبُّهٗ﴾

کرنی پہچان ہووے سجن دی اگر پہلے کرنی پوندی اپنی پہچان ہے
خودکوں پہچان جیں ویلے گھنداۓ بشر رب دی پہچان تھی ویندی آسان ہے

اپنے رب دی کرے کوئی پہچان ہے اپنی پہچان توں پہلے ممکن نہیں
اپنی پہچان جب تک مکمل نہیں نامکمل یقیناً ہر انسان ہے

رب دا عرفان بالکل ہے آسان تر پہلے خود اپنا انسان عارف بنڑے
اپنے عرفان توں پہلے ممکن نہیں رب دا حاصل کرے کوئی عرفان ہے

اپنے عرفان وِچ رب دا عرفان ہے رب دے عرفان وِچ مخفی ہونداۓ سجن
جیں سجن کوں سنجاتا ہے پردیاں دے وِچ بنڑ گیا عارفاں دا او سلطان ہے

www.khrooj.com

﴿یاد﴾

ہے قسم جے میں تیڈی یاد وِساری ہووے
میں تیڈی یاد سوا رین گزاری ہووے

ساہ دا مرکب نہ رہے خالی ایویں چھندا ہاں
تیڈیاں یاداں دی ہمہ وقت سواری ہووے

بنڑ کے معمار ایں یاداں دا بنڑانواں کعبہ
ربِ کعبہ کنوں بے مثل اُساری ہووے

یاداں دے عرش دی مسجود جو ہے یاد تیڈی
تیڈیاں یاداں دی پئی یاداں کوں زواری ہووے

توں ہیں ناطق میڈا قرآن تیکوں پڑھدا رہاں
ہر نفس میڈا تیڈیاں یاداں دا قاری ہووے

www.khrooj.com

عظمیٰ نعمت ہیں ، عطا میکوں زہے عز و شرف
رہے میڈے کولھ اے نعمت نہ اُدھاری ہووے

خضرا دے عرش دی زینت رہے پاپوش تیڈی
تیڈے باؔقر کوں تیڈی یاد پیاری ہووے

www.khrooj.com

آرزو

ثنا دے عرشِ مزین تے جاں قلم اُترے
قلم دے شانہ بشانہ تیڈا کرم ہووے

ثنا دے کیتے ہر ہک لفظ پر حشم اُترے
ثنا دے لفظاں دی تزئین بے مثل ہووے

ثنا کرن کیتے حرفاں دا اج اِرم اُترے
محل تیار ایں لفظاں دا برمحل ہووے

ثنا دے ہونٹاں تے احسنت و مرحبا ہووے
خوش اپنے لفظاں دی کرفر تے خود ثنا ہووے

www.khrooj.com

﴿اعزاز﴾

میں تیڈے وصل دی دیرینہ آرزو رکھداں
میں نال رہ کے تیڈے ، تیڈی جستجو رکھداں

میں بے نماز ہمی ، تارکِ صلواۃ نمہی
زباں کوں پاک میں اکھیاں کوں باوضو رکھداں

توں صرف موسیٰ کلیمی دا مرتبہ رکھدائیں
میں شرفِ دید تے اعزازِ گفتگو رکھداں

کیا سرخرو ہاں ، نہیں خاک آبرو میڈی
بے آبرو ہاں مگر تیکوں روبرو رکھداں

جہاں دے قبلہ کیتے سمت دا تعین ہے
جو میڈا قبلہ ہے باؔقر ، میں چار سُو رکھداں

www.khrooj.com

سَر

جسم نہیں پہچان سر دی جسم دی پہچان سر
سرخرو تھی جسم کوں ہر آن بخشے آن سر

کر مطہر جسم کوں مسجود کر ڈیندا ہوی
جیں ویلے قربانیاں دے سر کرے میدان سر

خاکِ ناقص تن تے پا گھندی شفا دا پیرہن
جانِ جاں توں آپ تھی ویندائے جڈاں قربان سر

جسم جو محروم تھئے ہن نصرتِ جبار توں
انہاں جسماں دے کیتے ہن بنڑ گئے سرطان سر

بِاَبِیْ اَنْتَ وَ اُمِّیْ دا عطا خلعت تھیندائے
پیش تھیندائے جیں گھڑی تھی خون وِچ غلطان سر

مہندی بل احیا دی جیں سر دا مقدر بنڑ گئی
بنڑ گیا باؔقر سراں کیتے او سر بھگوان سر

www.khrooj.com

عشقِ حقیقی

رسوائی پیار دا زیور ہے ہر حال اے پانونڑاں پوندا ہے
ڈکھ درد الم تے رنج سارا خود ہی اپنانونڑاں پوندا ہے

طعن و تشنیع دی مہندی وِچ خود کوں رنگوانونڑاں پوندا ہے
پُر خار ایں پیار دی دنیا کوں گلزار بنڑانونڑاں پوندا ہے

ہر خار کوں پیار دے صدقے وِچ رت نال دھنوانونڑاں پوندا ہے
ول خون جگر دا خاراں کوں ہتھ نال پلانونڑاں پوندا ہے

دانا تھی کے دیوانہ آپ کوں خود سڈوانونڑاں پوندا ہے
روپوش سجن کوں رکھ اپنا سب پوش لہانونڑاں پوندا ہے

ڈکھ جنجوں گھن مہمان تھیندن جُنج ماس کھونوانڑاں پوندا ہے
بدنامیاں کوں دعوت ڈے کے گھن گھر وِچ آنونڑاں پوندا ہے

www.khrooj.com

سکھ چین کھلن کنڈ کر ویندن ہر ساہ کرلانونڑاں پوندا ہے
ہوندا سجن ہے کنزاً مخفیاً کر پیار لکانونڑاں پوندا ہے

ہر پیار دے دشمن کوں ہس کے گل نال وی لانونڑاں پوندا ہے
ہک پیار دا بھرم رکھن کیتے سب کجھ لٹوانونڑاں پوندا ہے

وِچ پیار دے ہر شئے لٹوا کے ہک بھرم بچانونڑاں پوندا ہے
کلی دے ساڑ کے لکھ سارے لکھ تاں رکھوانونڑاں پوندا ہے

وِچ من دے پیار دی مسند لا اُتے سجن بہانونڑاں پوندا ہے
جیندے پیار دا دم ہردم بھر کے ہردم تڑپانونڑاں پوندا ہے

ہوندا پیار دا مدعا سامنے ہے ول وی ترسانونڑاں پوندا ہے
خود آپ کوں رونونڑاں پوندا ہے جگ کوں ہسوانونڑاں پوندا ہے

ہک سجن دی سک وِچ دردر تے خود کوں پنوانونڑاں پوندا ہے
باؔقر اے جھاگے جھاگ کراہیں عاشق سڈوانونڑاں پوندا ہے

﴾دل دی تڑپ﴿

کھلیجے دل تڑپدا ہے ، رُوتیجے دل تڑپدا ہے

سجن تاں وی سجن ہوندائے ، جدائی وی جدائی ہے
سڑتیجے دل تڑپدا ہے ، مِلیجے دل تڑپدا ہے

سجن نے یاد اپنی دا میکوں جوڑا پوایا ہے
لہیجے دل تڑپدا ہے ، پوتیجے دل تڑپدا ہے

سجن ہنج نہیں پرکھ اینکوں ہے تیڈی یاد دا موتی
سٹیجے دل تڑپدا ہے ، چوتیجے دل تڑپدا ہے

وِچھوڑا روگ بنڑ ویندائے وِچھوڑا موت بنڑ ویندائے
مرتیجے دل تڑپدا ہے ، جیوتیجے دل تڑپدا ہے

www.khrooj.com

ایں تیڈی یاد وِچ سکھ ہے تے سکھ وِچ سکھ بھلا کیوں نہیں
ڈسیجے دل تڑپدا ہے ، لکیجے دل تڑپدا ہے

ایں تیڈے پیار وِچ اپنی حیاتی شرط لائی بیٹھاں
ہرتیجے دل تڑپدا ہے ، جتیجے دل تڑپدا ہے

میں اپنے چور کوں گولیاۓ جو دل ہے چا گیا میڈا
نپیجے دل تڑپدا ہے ، چھڑتیجے دل تڑپدا ہے

رہیاں باہر گولیندا میں اصل تاں چور گھر وِچ ہے
ڈِکھیجے دل تڑپدا ہے ، ڈسیجے دل تڑپدا ہے

ہمی جو کجھ ہمی دل وِچ تے دل کوں چین نہیں پل دا
سمھیجے دل تڑپدا ہے ، جگیجے دل تڑپدا ہے

میں نت جھوٹاں پیا باؔقر سجن دے پیار دیاں پینگھاں
جھُٹیجے دل تڑپدا ہے ، کھڑتیجے دل تڑپدا ہے

گھر

گھر تاں گھر ہے بھانویں جیندا ہے خس و خاشاک دا
اوندا تاں شاہی محل ہے ، نہ کہ ہے نیلام گھر

بنڑ ویندا مفلس دے کیتے گھر اوندا کہرام ہے
گھر نہ آکھو ، گھر نہیں ، ماتم کدہ ہے نام گھر

جیندی ویندی ہے سنڑو اپنے گھروں ویندی ہوی
گھر دا مالک اے نہ آکھے کر ڈتائے بدنام گھر

مِلک جو میڈا ہے گھر ، میں گھر سوا کتھے ونجاں
کیا کراں میں میڈے گھر وِچ کر گئین آلام گھر

www.khrooj.com

﴿نا اُمیدی﴾

ایں نا امید تھیا ہاں خدا دی ذات کنوں
دعا کرن توں ہاں ڈردا دعا ڈرا چھوڑیائے

بیا کوئی در نہی پنیا خدا دے در باجھوں
ولا کڈاہیں نہ پنساں خدا ڈرا چھوڑیائے

عطا کیتے میں رہیاں سکدا زندگی ساری
عطا جے تھئی ہے تاں اے جہیں ، عطا ڈرا چھوڑیائے

جہاں توں وکھرا میں ہک بدنصیب سائل ہاں
خود اپنے در توں میکوں کبریا ڈرا چھوڑیائے

کراں خدا دا کیوں شکوہ گلا معاذ اللہ
خدا نہیں میکوں میڈے ناخدا ڈرا چھوڑیائے

www.khrooj.com

میڈی حیات دا تھئے ماحصل پس پردہ
جیڑھی بقا کوں فنا نہیں بقا ڈرا چھوڑیائے

بقیۃ اللہ سلامت جہاں تے کیا خطرہ
قدیم ذات دی باؔقر ادا ڈرا چھوڑیائے

www.khrooj.com

افشائے راز

ساکوں بأقر سنجاتا نہیں کہیں وی سجن
بھانویں ہر دور وِچ آندا ویندا رہیاں

میں مقدراں دے ارباب دا رب ہمی
آپ سجڑاں کوں اپنا ڈسیندا رہیاں

میں مقدر درخشاں بنڑا گھندا ہاں
ول ڈکھا کے مقدر بنڑیندااں رہیاں

میکوں حاصل کرو میں تہاڈا جو ہاں
ہتھ صبا دے سندیسے بھجیندا رہیاں

نہیں سندیسے ملے یا ہانے لوڑھ نہ
جملہ سجڑاں دو چٹھیاں میں پیندا رہیاں

www.khrooj.com

نمی سجڑاں توں خود کوں چھپایا کڈاہیں
بھانویں عالم توں خود کوں چھپیندا رہیاں

کولھ میڈے جو پونجی ہئی تعجیل دی
میں سمجھ کے بھرا بھل بھنویندا رہیاں

بھانویں گھندے ناہن زوری جیویں تیویں
بہہ کے سجناں دے وِچ میں ونڈیندا رہیاں

لمبی منزل جو ہئی کئی سجن تھک پئے
دِل بدھا کے تھکیڑے لہیندا رہیاں

کئی جو ترٹ ویندے ہن ول بدھا کے کمر
نال شفقت دے ول ول گنڈھیندا رہیاں

www.Khrooj.com

یا مولا کریمؐ

حصہ اُردو

ہمیشہ دی خیر

www.khrooj.com

﴿شعر﴾

اہل ورع کے حلقہ میں ہر چند ہوں ذلیل
پر عاصیوں کے حلقہ میں میں برگزیدہ ہوں

اپنے ممدوح کیلئے جانِ جہاں روشن ہو
صبح صادق کی طرح قلب نہاں روشن ہو

www.khrooj.com

قطعات

اوجب ہے فرضِ عین ہے ظاہر کی انتظار
بیٹھے ہیں انتظار کی ہم انتظار میں
باقرؔ ہے انتظار میں خود انتظار بھی
رہتے ہیں انتظار کے قرب و جوار میں

تجھ سے وابستہ ہے امید سبھی خوشیوں کی
جو بھی آیا ہے تیرے در سے نہ خالی جائے
کاٹ دے پاؤں اگر بھیک نہیں دے سکتا
تیرے در پاک سے آگے نہ سوالی جائے

www.khrooj.com

ہو گی کسی کی عید کسی مہرباں کے ساتھ
نوحہ کناں ہے کوئی زمین و زماں کے ساتھ
بیٹھے ہیں رہگزر پہ اسی انتظار میں
ہم سب کی عید ہو گی امامؑ زماں کے ساتھ

بجلی رخِ روشن پہ گرائیں تو قیامت
عشاق کو صورت نہ دکھائیں تو قیامت
قائمؑ کی محبت میں قیامت ہے بہر طور
آئیں تو قیامت ہے نہ آئیں تو قیامت

تمام بزمِ سماعت نے تھا یہ صاف سنا
فرازِ دار پہ میثم بیان دیتے ہیں
جہاں نہیں سنو اس کا ، زباں نہیں جس کی
رہے گا نامِ علیؑ ، ہم زبان دیتے ہیں

سحر کے چاہنے والو سحر نہیں ہو گی
دعا کسی کی مؤثر مگر نہیں ہو گی
یہ رات رات رہے گی مجھے ہے اپنی قسم
میرے بلال کی منشا اگر نہیں ہوگی

کیا لذیز تر یہ خمار ہے جو وِلا کا مجھ کو عطا ہوا
یہ خمار پیار کا رنگ ہے رخِ زندگانی بھلا ہوا
اے کمارِ پیار سے بے خبر مجھے ہو خبر رہیں باخبر
اسی بات کی ہے سزا جزا جو ہوا تو اس پہ سزا ہوا

مائل بہ کرم گردش حالات ہوئی ہے
تابندہ مقدر کے میری رات ہوئی ہے
ایسا بھی شب غم میں تسلسل سے ہوا ہے
تم پاس نہ تھے اور ملاقات ہوئی ہے

www.khrooj.com

ہاتھ میں ہاتھ ہے وہ کون ملانے والا
میری ہر شب کو شبِ وصل بنانے والا

تیرے ہاتھوں سے لگا آب ہے آبِ حیواں
چشمۂ خضر ہے یہ مردے جلانے والا

رات کے پچھلے پہر نے ہے یہ پوچھا مجھ سے
کون تھا شخص میرے پردے میں آنے والا

www.khrooj.com

جنابِ عونؑ و محمدؑ

اے میرے عونؑ و محمدؑ میرا فرمان سنیں
اے میرے عزم و تحمل کے نگہبان سنیں

اے میرے روحِ رواں ، حمزہ کے ہم شان سنیں
اے میرے بخت کے مفہوم کے عنوان سنیں

اے میرے مرکزِ امید ، یہ احسان کرو
اپنی ہر خواہشِ دل ماموں پہ قربان کرو

www.khrooj.com

﴿جناب فضہؑ پاک﴾

فضہؑ تیری اس عزت و توقیر کے صدقے
اس عزت و توقیر کی تنویر کے صدقے
تنویر کے صدقے ، تیری تقدیر کے صدقے
تقدیر کے صدقے ، تیری تطہیر کے صدقے
آنا ہی تیرا مقصد لولاک ہوا ہے
آمد سے تیری صحن میرا پاک ہوا ہے

سائے پہ تیرے طوبیٰ کا سایہ ہے تصدق
کردار پہ ہر مصحف و آیہ ہے تصدق
پائے پہ تیرے عرش کا پایہ ہے تصدق
جنت کے شہنشاہ و رعایا ہے تصدق
حیراں ہوئیں مریم بھی تیری دیکھ کے عظمت
منصب پہ تیرے رشک میں ہے عرش کی قسمت

www.khrooj.com

فضہ کی ردا حمد لوا سے ہے فزوں تر
حقا کہ یہ ہر صحف سما سے ہے فزوں تر
قوسین سے کیا عرش علیٰ سے ہے فزوں تر
اور اوجِ ردا عقل رسا سے ہے فزوں تر
کیا شان و شرف چادر فضہؑ کو ملے ہیں
گل ہائے نبوت اسی سائے میں کھلے ہیں

جناب حرؑ پاک

حملہ آور ہوئے کفار میں حرؑ پہنچا ہے
جند میں صورِ سرافیل کا سر پہنچا ہے
بابِ مولاؑ سے لئے عفو کا دُر پہنچا ہے
محفل کفر میں اسلام کا گر پہنچا ہے
تھوڑے سے وقت میں یہ شان و شرف پائے ہیں
حر کی آزادی پہ سلطانِ نجف آئے ہیں

www.khrooj.com

مسدس

کوئل و بلبل کے ہیں مدِ مقابل زاغ و بوم
پھول کے مسکن پہ ہیں خاروں کے خندہ زن ہجوم
جہل کی نشتر زنی کی زد میں ہیں فن و علوم
نور کی تنویر کو گھیرے ہیں ظلمت کے ہجوم
آبگینوں کے بھی دل ہیں صدر میں پانی ہوئے
ریت کے ذارت ہیں کوہِ سلیمانی ہوئے

گنبد گردوں پہ جانا چاہتی ہیں آندھیاں
ذرۂ ناقص کی خواہش ہے بنوں میں آسماں
پھول کے ہر تخت پر ہر خار ہے شعلہ فشاں
ہو گئے ہیں رونق کو کو سے خالی گلستاں
اللھم کی بجائے ساز کی آواز ہے
سازگارِ ساز آؤ ، عرض کرتا ساز ہے

کون حاکم تھا بھلا ارض و سما سے پہلے
کون طاعت میں رہا قالوبلیٰ سے پہلے
نہ ہی تھا کوئی خدا میرے خدا سے پہلے
رب الارباب میرے بشر نما سے پہلے
آپ ہی آپ تھا کل آج بھی موجود ہے وہ
اپنی مخلوق میں خود عابد و معبود ہے وہ

جو رب تھا مرئیات کی تحدید سے باہر
مدرک تھا جو اِدراک کی تائید سے باہر
ہے جلوہ کشا پردۂ توحید سے باہر
لیکن وہ نہیں آج کسی دید سے باہر
رب حلقۂ ارباب میں سرشار ہے دیکھو
خود سالگرہ اپنی پہ دُربار ہے دیکھو

www.khrooj.com

جشن آمد ہے خوشی رب کو مناتے دیکھو
رب کو بالواسطہ مخلوق میں آتے دیکھو
میزبانی کے فرائض بھی نبھاتے دیکھو
ہاتھ راعی کو رعایا سے ملاتے دیکھو
ارض خضرا پہ اولی الامر عیاں بیٹھے ہیں
لوگ کہتے ہیں نہاں ، کیا یہ نہاں بیٹھے ہیں؟

مالک رازِ الست و معنی توحید ذات
غیب ظاہر جو ازل سے غیب در بردِ صفات
اوجِ بام دلنوازی موجِ بحر التفات
عالم اَسرارِ عالم مرکز کل ممکنات
جس سے ہونا ہے وجودِ ذاتِ وحدت کا ظہور
جن کے نورِ ذات سے جاری ہے نت تخلیق نور

www.khrooj.com

باؔقر پہ عطا آج یہ سوغات ہوئی ہے
مائل بہ کرم گردشِ حالات ہوئی ہے
الطاف و عنایات کی برسات ہوئی ہے
راعی کی رعایا سے ملاقات ہوئی ہے
مژدہ کی پڑی دھوم ہے یہ عرشِ بریں پر
داہب کے خجستہ ہیں قدم آئے زمیں پر

ساقی جسے اسلام میں پیتے ہیں وہ شئے لا
اُس عزتِ خورشید کی ضو بزم میں پھیلا
صوفی کا بھی دل جس سے نہ میلا ہو وہ مئے لا
عاقل کو جو مجنون بناتی ہے وہ لئے لا
چوکھٹ کو تیری خلق خدا چوم رہی ہے
مئے خانہ پہ رحمت کی گھٹا جھوم رہی ہے

www.khrooj.com

ہمدم تخیلات کے ابحر رواں رہیں
تابع قلم کے لفظوں کے کون و مکاں رہیں
بابِ قلم پہ علم کے صد کارواں رہیں
افکار میرے کاشفِ سر نہاں رہیں
مضموں فلک سے اُتریں میری جستجو کریں
اشعار خود قلم سے فصیح گفتگو کریں

بابِ عطا پہ پوری میری آرزو کریں
جیسے وہ ذاتِ احد ہی خود گفتگو کریں
ذاتِ احد قلم کو عطا آبرو کریں
میرے قلم کی لوح و قلم جستجو کریں
اُس نون والقلم کا قلم رازداں رہے
سر نہاں کا میرا قلم ترجماں رہے

www.khrooj.com

کون کہتا ہے میرا روحِ رواں غائب ہے
رب الارباب ، ربِ ارض کہاں غائب ہے
ہے خفی جلوہ نما ، کون و مکاں غائب ہے
آپ ایزد ہے نشاں ، کیسے نشاں غائب ہے

راز کی بات ہے در پردہ بتاتا جاؤں
ہم ہیں غیبت میں ، وہ ظاہر ہے ، جتاتا جاؤں

www.khrooj.com

﴾مُنتظرؑ﴿

پوچھا کسی نے کون ہیں وہ غیب منتظرؑ
جن کی ازل سے فرض وفا انتظار ہے

ہر وادیءِ خلوص و وفا میں ہیں عکس ریز
مسکن انہی کا ہر دلِ الفت شعار ہے

کتنا کرم ہوا ہے بھلا مشت خاک پر
دی ہے وِلا جو زندگیءِ روزگار ہے

بہتر سے بہترین عمل منتظِر کا ہے
جس پر حیات و موت کا دار و مدار ہے

زیب زبان و زیب دعا العجل عجل
جس کا نتیجہ رحمت پروردگار ہے

باؔقر ہے مست مست الست مئے دعا
یہ آج کا نہیں ہے ازل کا خمار ہے

www.khrooj.com

ذوالفقار

طغیانی بحر چشم میں جب لی جلال نے
آ کر فرس کے سم میں پناہ لی ہلال نے
نیرہ کو برطرف کیا گردوں کی ڈھال نے
ذہنوں کو بدحواسی میں چھوڑا خیال نے
ٹاپوں سے رونما تھے شرارے جحیم کے
شعلے کا کام کرتے تھے جھونکے نسیم کے

نکلی خیام چھوڑ کے صمصام شعلہ وش
آہن رقیق کرتی تھی شمشیر کی تپش
پانی میں مچھلیوں کی صدائیں تھیں العطش
ملکوت کو بھی چرخ پہ آتے تھے غش پہ غش
شمشیر آبدار کا جوہر عجیب ہے
اس کی جبیں پہ لکھا جہاں کا نصیب ہے

www.khrooj.com

قبضے میں اس کے عہد کی موت و حیات ہے
جو کچھ کرے درست ہے در ممکنات ہے
چھائے اگر جہاں پہ قیامت کی رات ہے
وار اس کا روک لینا ، بھلا منہ کی بات ہے
خود موت بھی ہراساں ہے اپنے مقام میں
خورشید جل رہا ہے فلک کے خیام میں

ہر مردمِ مردم میرے در حفظ و اماں ہے
ابرو یہ نہیں ابرو جسے کہتا جہاں ہے
پیشانیءِ انساں پہ میرے پھل کا نشاں ہے
گر غور کریں آپ حقیقت یہ عیاں ہے
ثابت میں کروں گی سنو دعویٰ جو کیا ہے
کہہ دست علمدار میں کیا جھوٹ کی جا ہے

www.khrooj.com

میں وہ ہوں میری کاٹ کا اک نام اجل ہے
ہر فرد کے اعمال کا پھل ، میرا یہ پھل ہے
میں جس پہ چلوں اس کیلئے آج نہ کل ہے
دشمن کو جلانا میرا قانون اٹل ہے
لا سکتا نہیں تاب کوئی میری کڑک کی
خم خوف سے ہے میرے ، کمر پیر فلک کی

دنیا میں سنے جائیں گے تلوار کے قصے
تلوار کے ہر وارِ شرر بار کے قصے
تلوار کے مختار علمدارؑ کے قصے
شبیرؑ کے ناصر کے ، وفادار کے قصے
ارواح پہ قبضہ ہے میرا اور رہے گا
ہرگز نہ کوئی مجھ کو فراموش کرے گا

www.khrooj.com

میدانِ کارزار میں جبکہ ہوئی علم
ہونے لگے تھے کن فیکوں کے شجر قلم
موت و حیات خوف سے لرزے میں دمبدم
تلوار کو جلال ہے خاموش ہے کرم
سایۂ ذوالفقار درونِ نیام ہے
کہتی ہے عافیت کہاں میرا مقام ہے

www.khrooj.com

﴾تمنا﴿

بے پر کو عطا کرنا پر ، عزم تمہارا ہے
پروازِ وِلا بخششیں عاجز نے پکارا ہے

تھے پہلے بھی خود مالک اور مالک ابدی ہو
الفت جو عطا کی ہے یہ دان بھی نیارا ہے

دم دم کی نگہبانی ہر سانس کی کرسی پر
نعلین رہے تیری معراج ہمارا ہے

الفت ہے وہی الفت جو تیری ہی الفت ہے
سردار سے الفت ہو غیرت کا اشارا ہے

یادیں جو ہوں تیری ہوں باقی نہ رہیں یادیں
یاد آؤ تو خود آؤ تیرا جو سہارا ہے

www.khrooj.com

رہنا ہے وہی رہنا جس میں ہے تیرا رہنا
دنیا میں عطا کر دے رہنے سے گزارا ہے

رحمت وہ کریں رحمت ، رحمت کو گماں آئے
دیکھوں تو سہی کس جا رحمت کا کنارا ہے

عاجز سے بھی عاجز ہے باؔقر پہ کرم کر دیں
سن بیٹھوں کہ ہر دشمن تلوار سے مارا ہے

www.khrooj.com

﴿تلاش﴾

خوب سے خوب تر تلاش کرو
منظرِ منظرؐ تلاش کرو

جو طلب تھی دعا قبول ہوئی
اب دعا کا اثر تلاش کرو

خود بھی ہیں انتظار میں شامل
ساتھ بھی ہیں مگر تلاش کرو

یونہی دست دعا اٹھانے سے
مدعا بیشتر تلاش کرو

www.khrooj.com

ہو محافظ رموزِ قدرت کا
ایسا محکم جگر تلاش کرو

جس کو باؔقر نصیب ہوں درشن
جیتے جی وہ نظر تلاش کرو

www.khrooj.com

مقصدِ حیات

انتظاروں میں زندگی بیتی
اب کٹیں انتظار کی گھڑیاں
نہ رہے یہ مفارقت کا سماں
آئیں قرب و جوار کی گھڑیاں

آپ بیتی ہے زندگی میری
جیسی بیتی ہے اب نہ یوں بیتے
اب یہ بیتے تو تیرے چرنوں میں
پائیں تیرے قرار کی گھڑیاں

www.khrooj.com

﴿مریض محبت﴾

مرضِ عصیاں سے ہوں دوچار مسیحا میرے
میرا درماں ہے تیرا پیار مسیحا میرے

میں شفا خانہ پہ آیا ہوں شفا کی خاطر
ہوں پریشان لگاتار مسیحا میرے

معترف سب ہی مخالف ہیں تیری حکمت کے
کیا عجب ہیں تیرے اَسرار مسیحا میرے

نسخہ واحد ہے تیرا دافعِ امراضِ کہن
جس کے عالم میں ہیں اذکار مسیحا میرے

جب کوئی آیا ہے بیمار مطب پر تیرے
ہو گیا ہے تیرا بیمار مسیحا میرے

www.khrooj.com

راز مضمر ہیں سبھی تیری مسیحائی میں
اپنی قدرت کے ہو شاہکار مسیحا میرے

اپنے باؔقر پہ عطا اپنی مؤدت کر دے
میں رہوں تیرا گرفتار مسیحا میرے

گو ملغظ ہے سبھی میرا لہو عصیاں سے
ہو مگر تیرا وفادار مسیحا میرے

دل یہ چاہتا ہے فقط تیری پرستش ہی کروں
اک رہوں تیرا پرستار مسیحا میرے

www.khrooj.com

طورِ محبت

اخفا اک سلسلہءِ وصل بنا رکھا ہے
طورِ سینا میں نے سینہ میں چھپا رکھا ہے

اپنے محبوب سے جلوت میں ملاقات ہی کیا
وصلِ خلوت میں انوکھا ہی مزا رکھا ہے

نور مومن کا سر طور تھا جلوہ گستر
جس نے موسیٰ کو ہی مدہوش بنا رکھا ہے

نظر غائر سے نظر باز خدا کو دیکھو
وجہہ انور سے حجابوں کو اٹھا رکھا ہے

www.khrooj.com

دخل پردے کا میرے طور پہ زنہار نہیں
نور نے طور کو جلنے سے جدا رکھا ہے

شرفِ دیدار سے رہتا ہے مشرف باؔقر
رب نے پردے کے تکلف سے بچا رکھا ہے

www.khrooj.com

جوئندہ...... یابندہ

خوب سے ہم نے خوب تر پایا
جستجو جس کی تھی وہ گھر پایا

قرب پایا تمھیں نہ پا پائے
تجھ کو پایا تو منتظر پایا

ہم پہ موسیٰ کو رشک آتا ہے
گویا رب ہم نے بے شجر پایا

پیر بھائی ہے خضرِ راہ نہیں
خضر کو اپنا ہم سفر پایا

www.khrooj.com

خضر کی ہم کو احتیاج نہیں
خضر نے ہم کو راہبر پایا

چشم بینا عطا ہوئی باؔقر
دابۃ الارض ہے نظر پایا

............☆............

www.khrooj.com